

Wellness Strategy

След като ефективно Лекарство от рак вече ИМА
- това означава че: Хората не умират от рак повече!
Хората умират вече:
- от липса на ИНФОРМАЦИЯ
- и от УБИЙСТВЕННИ РАЗРУШИТЕЛНИ СЪВЕТИ

Wellness-Strategy_BG_Vol-0001-ADD_4 Генетическият Биомеханизъм На Суицида (На Самоунищожението) (The Genetic Biomechanism Of Suicide)

Вече в продължение на почти пет години изследвам случаи на рак (практически всички видове), изследвам огромно количество информация – както от хора които са ми писали лично, така и писма до Н.Шевченко, така и много други източници – би отнело много място за детайлно описване, а да се вложи тук тази цялата информация е направо невъзможно. Същественото е, че – всичкото това огромно количество детайли и факти закономерно (по метода на индукцията) извеждат към

ДВЕ много важни обобщения:

А. ОТ ЕДНА СТРАНА: Редукционистичните методи (то ест – методите на доминиращата медицина) за лекуване на рака, като химиотерапия, лъчетерапия, оперативен метод - във всички случаи водят към неуспех. Ето защо те практически не може и да бъдат наречени „методи”, а те, по-правилно казано не са „методи”, а са само – опити да се лекува рак.

Б. ОТ ДРУГА СТРАНА: Огромният успех от прилагането на Лечебната Методика на Шевченко – огромното множество ЖИВИ ХОРА, с които може да се контактува. **Тези живи хора са живи доказателства** с които може да спори само безумен, или човек който потъпква съвестта си = умишлено лъже.

Нека да разгледаме двете обобщения в детайли:

А. ОТ ЕДНА СТРАНА: Редукционистичните методи (а по-правилно – само опити) за лекуване на рака, като химиотерапия, лъчетерапия, оперативен метод - във всички случаи водят към неуспех.

Този извод въобще не е преувеличен. Към него несъмнено извеждат множество доказателства, факти, статистически данни – като например:

- **Статистическите данни на Американската Комисия от Лекари**, която в продължение на 12 години изследва в цял свят данните – доколко, в какъв процент от случаите химиотерапията действа – и се оказва че в 97% НЕ действа. НО! Тук още непременно трябва да се поясни че останалите 3% НЕ СА излекувани хора, а са само случаи на ремисия! То ест – едно „заспиване” на болестта, която обаче не е отстранена напълно а остава в организма – и когато отново се „събуди”, дали след 1 или 2 години, изходът неизменно е един: смърт от рак.

- Но **много по-мощно доказателство е САМОТО ПОВЕДЕНИЕ на медиците**, които се опитват с тези методи да лекуват рак. **Психологическите доказателства** са най-важни – те са много по-мощни от материалните доказателства – затова и толкова често се използват в криминалистиката. Едно психологическо доказателство може да преобърне „с главата надолу” представата и изводите към които е водело някое намерено материално=вещественно доказателство.

А поведението на тези медици (психологическо доказателство) е такова:

- Те самите НЕ ВЯРВАТ че ракът може да се лекува!

Факт: Във всички случаи, когато чуят за излекуване от рак, тези медици убедено твърдят и на другите хора и на самите себе си че ТУК НЕ Е ИМАЛО РАК ВЪОБЩЕ! Това е като нерушимо правило! Този отговор са го чували всички, които са се излекували по метода на Шевченко и са споделили радостта си с медик от доминиращата медицина. Към този документ прилагам свидетелството на Д-чев Владимир Борисович (с висше авиационно-техническо образование), който също се е излекувал от рак с метода на Шевченко и който публикува своята „Исповедь победившего рак”, където също свидетелства за това нерушимо правило и разказва за всичко онова което се върши и говори в Раковия Корпус. Това могат да го засвидетелствуват само хора, които са излязли живи от там - и продължават да живеят! (А колко са те?...) А които не са запознати, могат и да се усъмнят, че медиците като правило само така отговарят.

Но всеки може да го провери това и сам: Споделете с познат или непознат онколог за случай на диагноза и за последващо излекуване – и ще видите какво ще ви отговори: „Какво? Излекуване на рак? О, не, тук не е имало рак въобще! Станало е някаква грешка в диагнозата!”

Това е правило неизменно! Шевченко по този повод се шегува: „Дарувам на медиците тема за дисертация: *Влиянието на пиенето на водка и олио по методиката на Шевченко върху ръста на грешките при диагноза на злокачествените тумори!*”

Не трябва да се забравя, че:

1) Тези медици не са обикновенни хора: на тях тази им е работата, или по-точно - това им е ежедневието – **те ежедневно се опитват да лекуват рак!**

2) и при тези свои опити **те постоянно и във всички случаи прилагат само** споменатите **ТЕХНИ** редуccionистични методи (а по-верно - само опити) за лечение на рака!

При това положение:

а) След като тези хора НЕ ВЯРВАТ че ракът може да се лекува! И то - не просто не вярват, ами направо **ВЪВ ВСИЧКИ** случаи когато чуят за излекуване на рак, те – без въобще да се колебаят заявяват: „Значи тук рак **НЕ Е** ИМАЛО! Тук е имало някаква грешка в диагнозата!”

б) И след като те във всичките 100% са се опитвали да лекуват рака (всички видове рак) само и изключително с техните споменати редуционистични методи=опити – химиотерапия, лъчетерапия, оперативен опит за лекуване на рак -

Следователно: Вън от всякакво съмнение - **тези професионалисти ЗНАЯТ** (не просто са убедени, а ЗНАЯТ!) че **техните методи НЕ МОГАТ да излекуват рак!** Това е пълно потвърждение на споменатата по-горе статистика на Американските Лекарите. Тук в пълна сила важи също и допълнението че останалите 3% **НЕ СА** излекуване, а са само случаи на ремисия, крайния резултат от която винаги и неизменно е един и същ: смърт от рак.

Това е несъмнено верен извод! И за неговата **НЕСЪМНЕННА** верност свидетелствуват не някакви странични фактори или предубедени хора, а свидетелствуват (с непредумишленото си и единодушно) поведение **самите тези медици** – като свидетели **ВЪН ОТ ВСЯКО ПОДОЗРЕНИЕ** – защото те **нямат никаква изгода** да се стигне до този извод!

Следователно: Тяхното поведение се явява **НЕСЪМНЕННО** психологическо доказателство, че верността на този извод е вън от всякакво съмнение:
- Опитите на доминиращата медицина да излекува рак, споменати по горе, водят до **НЕУСПЕХ** – във всичките 100%! (Пояснихме вече и за случаите на ремисия.)

А казахме вече, че: **Психологическите доказателства са най-важни** – те са много по-мощни от материалните доказателства – затова и толкова често се използват в криминалистиката. По тази причина именно това доказателство свидетелствува много по-мощно и несъмнено, отколкото даже всякакви статистически изследвания.

Приемам с разбиране, когато някои ми направят такава

ЗАБЕЛЕЖКА: Вие какво сега – заемате се да доказвате вече известни неща?

Всеки знае че методите на доминиращата медицина не лекуват. Те са безплодни.

В Раковия Корпус сред болните се говори **само за бъдеще време** – дават им се успокоения че „някой ден това **ЩЕ** стане... някой ден науката **ЩЕ** открие”. Фактът,

че **днес доминиращата медицина с такова средство не разполага** - там даже не се коментира! Това не се обсъжда – то се подразбира, знае се и самият факт се приема като такъв който не се нуждае от коментар.

Какво доказвате тогава?

Отговарям:

- Тук не става дума просто да говорим за неща известни „просто защото се знаят и даже никой не ги коментира.”

- Тук правим изследване и установяваме несъмнена истина. А това се извършва по строго установени правила. Затова ние градим зданието на изследването върху несъмнено доказана основа, а не върху твърдения от типа „това е така, защото всички го знаят.“

Тази, **наглед незначителна** разлика, в действителност е много **съществена!** Защото за да се стигне до верния отговор на изследвана тема, трябва **правилно да се формулира въпроса** – не мечтателно, а в пълно **съобразяване с фактите**.

Обикновено при търсене на метод за лечение на рак изследователите формулират въпросите **позитивно** – напр.: **Как да се лекува** рак? И аз се мъчех с позитивни формулировки, докато накрая разбрах че това просто е неправилен подход. Това е наглед незначително, но всъщност много важно заключение - и то води до верния отговор. А иначе се изплъзва заради простотата - защото сме свикнали на сложност, но когато „просветне“ – и става ясно: След като имаме налице

- толкова много **позитивни опити** за лечение на рак и
- толкова много факти на доказан неуспех = **негативни резултати**
- значи и самият въпрос трябва да се формулира **не позитивно, а негативно**:
- **Защо НЕ УСПЯВАТ** методите на доминиращата медицина?

Това е изключително важно заключение! То **води до верния отговор** и спира главоблъсканицата. Ще го продължа по-нататък в съответното място.

Б. ОТ ДРУГА СТРАНА: – огромният успех от прилагането на Лечебната Методика на Шевченко – огромното множество ЖИВИ ХОРА, с които може да се контактува. **Тези живи хора са живи доказателства** с които може да спори само безумен, или човек който потъпква съвестта си = умишлено лъже.

То ест и в двете групи случаи постоянно се сблъскваме с едни и същи факти – аналогично според групата А или Б - за които само **фанатично предубеден** човек може да си затваря очите.

Има много данни, свидетелства, доказателства, факти, но - **няма място за тяхното пълно изреждане!** Същественото е че: **Тези две обобщения**, към които извеждат двете групи случаи, посочени по-горе, от своя страна закономерно (то ест – **сами** пак по метода на индукцията) **извеждат към едно още по-голямо обобщение = едно общо правило = един общ принцип**, КОЙТО:

А. ОТ ЕДНА СТРАНА: Редукционистичните „методи“ (а в действителност – само опити) за лечение на злокачествените тумори при множеството видове рак, - **във всички случаи нарушават** този общ принцип – и това нарушаване **във всички случаи извежда към известния неуспех** в опита за лечение на това огромно множество видове рак.

Б. ОТ ДРУГА СТРАНА: Методът на Шевченко

– се намира в пълно съответствие с този принцип
– и това пълно съответствие с този принцип рефлектира с успех в лечението на всичкото това огромно множество видове рак. (В края на този раздел прилагам списък на видовете рак, събрал се от самата практика – от архивираните данни).

Това общо правило принцип обобщение го нарекох:

Генетически Биомеханизъм На Суицида (на Самоунищожението) (The Genetic Biomechanism Of Suicide)

Дали е правилно това название или не – за мен няма особено значение, ако някой иска да му даде друго име – нека да заповяда. Важното е не външността и името а сърцевината = същността, към която логично и закономерно извеждат детайлите.

Науката не стои на едно място. Без съмнение един ден е възможно да бъде открит метод (а не само опит) за лекуване на рак, който да се приложи също и в доминиращата медицина. В това няма нищо чудно - и то би било прекрасно!
НО!

Този метод (или който и да било друг!) за да действа успешно, то ест – за да бъде наистина МЕТОД ЗА ЛЕЧЕНИЕ НА РАКА, а не само опит за лекуване на рак – той трябва да действа:

- а) ИЗБИРАТЕЛНО спрямо всяка клетка в организма – и
- б) В пълно съответствие с посочения по-горе принцип!

- Това значи: Методът трябва да е холистичен!

- Това значи: За редуционистични „методи” трябва да се забрави въобще! – и трябва да се забрави за прилагането им към който и да било вид рак!

САМО в този случай методът (който и да е той!) ще има успех!

На мен сега би ми се искало да изпиша тук един дълъг списък от методи, които отговарят на тези а) и б) условия, то ест = успешно лекуват рак! НЕ ремисия = временно „заспиване” на болестта с последващо нейно „пробуждане” и трагичен край - смърт от рак, а – реално ЛЕКУВАНЕ от рак!

И напълно възможно един ден това да стане
НО!

Едно са красивите мечтания, а друго е реалността. Мечтателността в науката само подвежда, следователно – убива, а не оживотворява.

Реалността: Засега само Методът на Шевченко отговаря 100% на тези условия.

- Затова и този огромен успех!

За да изпитам този принцип, това генерално обобщение:

а) Реших да се опитам да го оборя поне теоретично. Поканих опоненти на Метода на Шевченко – кой друг толкова удачно ще ми помогне да оборя принцип, който посочва само метода на Шевченко като верен и резултатен, ако не хората, които се противопоставят на метода на Шевченко? Също и всеки, който не е съгласен с това което пиша - е поканен и е добре дошъл да опонира!

За мен това ще бъде радост – защото: „Машината” е силна и всяко опониране ще

бъде още един допълнителен тест, който само ще потвърди нейната стабилност.

б) А също така - поставих за цел да изследвам и това:

- **Дали поне теоретично е възможно да се постигне излекуване на рак** (поне един – който и да било от огромното множество видове) **с методите на доминиращата медицина.**

- И **ако не е възможно, то - ЗАЩО** не е възможно?

Както казах по-горе, **при наличие на негативни факти, то и въпросът за**

изследване трябва да се постави негативно, за ни изведе към верния отговор:

- **Защо НЕ УСПЯВАТ** методите на доминиращата медицина?

Резултати и детайли от това изследване с а) и б) прилагам в текста който следва - и допълнително смятам да прилагам периодично.

А тук – накратко:

а) Принципът **Генетичен Биомеханизъм На Суицида** е верен.

Не може да се обори. Той действа във всичките 100% от случаите.

б) С известните редуccionистични опити за лекуване на рак на доминиращата медицина не може да се излекува рак! - Това не е възможно дори и теоретично! Също и с никой метод (опит) за лечение на рак, който НЕ Е СЪОБРАЗЕН със споменатия тук

Генетически Биомеханизъм На Суицида (на Самоунищожението)

А **ЗАЩО НЕ УСПЯВАТ** тези опити? – точният отговор е изложен нататък при разглеждане в детайли на самия принцип

Генетичен Биомеханизъм На Суицид.

Много информация има в интернет: рекламират различни методи за лечение на рак – какви ли не?... Огромното множество от всичкото това е банален блъф!

Можете спокойно да изпитвате всеки новопоявил се метод, **като използвате като ключ** това общо правило - **Генетичният Биомеханизъм На Суицид.**

Всеки метод, който не хармонира с това общо правило – в най-добрия случай ще се окаже че най-многого което успява, това е – може би да доведе до някаква форма на ремисия в някои случаи, временно, докато настъпи смъртта от рак! НО – не и до излекуване!

За да може действително да лекува (а не само да се рекламира че уж лекува по принципа „това може да ти помогне“) този метод е задължително необходимо:

- Да е в пълно съответствие с

Генетическия Биомеханизъм На Суицида (на Самоунищожението)

И всеки метод който не е съобразен с това общо правило – без съмнение НЕ Е метод за лечение на рака (в множеството му видове), а е само един ОПИТ за такова лечение! И този опит, както и всички други подобни опити, несъмнено е обречен на неуспех – във всичките 100%

Засега единственият метод който, доказано също и от самата практика, лекува рак – това е методът на Шевченко.

НО!

Същественото е че тук **вече има едно ново стъпало**:

- Който реши да търси нов метод, който метод действително да лекува рака, а не само да се опитва да прави това, вече няма да тръгне в своето изследване от предишното стъпало: „Как да излекуваме рака?“ – този **позитивно формулиран** въпрос е вече отминат етап с известен **негативен резултат**.

- А ще тръгне от новото стъпало – от **причината за НЕУСПЕХ** на досегашните опити за лечение на рак (единствено изключение от които е успешният Метод на Шевченко) – и тази **причина за техния НЕУСПЕХ** е:

Генетическият Биомеханизъм На Суицид (The Genetic Biomechanism Of Suicide)

Има ли в природата общ механизъм на растежа за всички видове рак?

Оказва се че има. И универсалният двигател за самостоятелно ускоряване на растежа на тумора е устроен изненадващо просто.

Начало на болестното състояние и растежа на рака го започва, колкото това и да изглежда странно -

самият организъм

- това става веднага след мутирането на някакво количество нормални клетки в ракови клетки (научният термин за това е „малигнизация“). И този механизъм не зависи от причините за малигнизацията на клетките и е универсален за всеки злокачествен тумор.

За да се разбере всичко това, трябва преди всичко да се знае че организъмът на всеки човек произвежда ракови клетки. Но той си има и своя защита от тях.

Основната причина за появата на рак е

срив в генетичната защита на организма

срещу малигнизираниите ("повредените") клетки.

Нормалните клетки могат да умират от:

а) **апоптоза** – това е предварително запрограмирано в тяхната ДНК умиране.

Самият термин „**απόπτωσης**“ (Гр) означава – отпадане.

б) или от **некроза** - това е омъртвяване на клетката поради външни причини.

Самият термин „**νέκρωσις**“ (Гр) означава – умъртвяване.

На кратко казано:

- Сривът в генната защита се заключава в инактивиране на някои гени при рака.

Един от тях е ген p53 и продуктът на работата му – едноименния белтък (протеин).

Той контролира споменатата по-горе **апоптоза**, клетъчния цикъл и делението, стабилността на генома. Ако в p53 станат нарушения, клетката се превръща в ракова. При болшинството видове рак, при раковите клетки ген p53 не работи (или работи с променени функции или е увреден) и те не умират от апоптоза – теоретично могат да се делят безкраен брой пъти. В останалите видове рак (където не е повреден p53), мутациите инактивират други важни белтъци, контролиращи апоптоза - p16, pRB. Подобно действие на ген p53 имат и тумор-супресори BRCA1 и BRCA2, NF1B и други. На този етап е установено че в регулацията на ръста и диференциацията на клетките участват повече от 100 различни гена и около 10 тумор-супресори. Така че в крайна сметка общият принцип остава същият.

Тук е смъртоносното острие на ножа, с който раковата смърт убива!

Неудържимостта и неуязвимостта на рака идва в резултат на това изменение - **срив в генетичната защита.**

След като тези важни гени са позволили появата на злокачествен тумор, вече нищо друго в организма не ще спре неговия растеж без лечение. Разликата може да е само в срока на трагичния финал.

ОТКЛОНЕНИЕ: Ясно е че това лечение трябва да бъде холистическо.

Ракът е холистически феномен. И това е във всички видове рак (злокачествен).

Това означава: **болен е ЦЕЛИЯТ организъм, а не някаква част от него!**

А всеки път, когато някой се опитва:

- методите, които са приложими само в редуccionистичните феномени (лечение на част, а не на целия организъм)

- да се опитва да ги прилага в холистически феномен (където е болен целият организъм – а не само част от него)

то във всички такива опити той ще претърпи неуспех!

Това е една от причините, поради които – да се лекува рак с редуccionистичните методи на доминиращата медицина – това е невъзможно даже теоретически!

(Край на отклонението за **рака като холистичен феномен** – всички видове рак!)

А ако клетките умират не от апоптоза, но поради некроза, то ест - повреждания, причинени от нарушения на кръвообращението, от отрови, порязвания, удари, радиация и др., тогава клетките освобождават в околната среда така наречените "фактори на растежа" - вещества, които принуждават организма рязко да увеличи доставянето на хранителни вещества и кислород до мястото на смъртта им и едновременно да изгражда там мрежа от нови кръвоносни съдове.

При това положение организмът на болния не само че въобще не се стреми да убие раковия тумор и така да предпази себе си от смърт, но напротив - той по всякакъв възможен начин му помага възможно най-бързо да расте и да се дели: храни го, пои го, насища го с кислород... То ест, заел се е един вид с истинско самоубийство!

Защо?

- Защото организмът възприема нарастващият тумор като една отворена рана и се опитва да я излекува както обикновено - като стимулира растежа на клетките. По този начин

естественния стремеж на организма за самовъзстановяване започва да служи за подхранването и растежа на раковите клетки. То ест - активира се един цялостен

Генетически Биомеханизъм На Суицид (на Самоунищожение)

То ест – пак внимание: Дефектът засяга целия организъм, а не само част от него. Където и в организма да се появи тумор, метастаза, той ще отреагира пак по този начин. Затова и казах преди малко: **Ракът (всеки вид) – това е холистически феномен**. Това означава: **Болен е ЦЕЛИЯТ организъм!** А не само част от него!

Признава ли съвременната наука, че този биомеханизъм на суицид действително съществува и действа в природата?

За първи път в световен мащаб по този въпрос писа Докторът на биологичните науки Андрей Николаевич Лучник (A.N.Luchnik, Институт по Биология, РАН). Той успя да намери и убедително доказва, че да, такъв механизъм съществува във всички злокачествени тумори - и успя да обоснове общия принцип. Той го е формулирал така:

«Общият универсален принцип на генетичната нестабилност във всички злокачествени тумори».

В статиите му (като напр. "Литературная Газета" № 27, юни 2001 г.) Др Лучник описва подробно естеството на разрушителното му действие.

«Общият универсален принцип на генетичната нестабилност във всички злокачествени тумори.

Раковите клетки имат наследими участъци с една нишка ДНК в една или повече хромозоми (при левкемия - често и в целия геном), вместо обикновенната за здрави клетки система от две нишки-молекули ДНК. Във всяко поколение на тези клетки се появяват случайни хромозомни разломи, с честота 1-30%.

Ако клетката с разломена хромозома се раздели, след това нейните две дъщерни клетки с висока вероятност умират чрез **некроза**. Ако тези умиращи клетки са около 10% от общия брой на туморните клетки, тогава **системата за заздравяването на раните на тялото започва активно да способства ускорения растеж и делене на раковите клетки**».

Ето как просто обяснява Др Лучник това явление в друга статия:
(<http://www.den-za-dnem.ru/page.php?article=140>)

„Механизмът, който кара тумора да расте, може да се нарече «синдром на

незарастващата рана».

Същественото е в това, че съществуват **два вида умиране на клетките**.

Единият вид е предсказуем, запрограмиран – това е тъй наречената **апоптоза**. В съответствие с нея, нашият организъм всеки ден в течение на плановия «технически преглед» умъртвява част от «износилите се» клетки, принуждавайки другите да се делят и чрез това поддържа реда. Впрочем, в продължение на живота на човека се унищожават около 7 тона (!) клетки на кръвта – те се заменят с нови.

Другият вид (умиране на клетките) – е незаплануван, нарича се **некроза**, при който не може да се предвиди загубата на клетките. Да допуснем че вие сте порязали ръката си с нож. Секунда преди това организъмът нищо не е подозирал. А на мястото на нараняването неочаквано е погинало множество клетки, смазани от стоманата.

Защо организъмът решава, че трябва да започне възстановяването на раната? Заради появата на некротическите клетки. Като погиват, те подават сигнал за своята внезапна смърт.... в това число (**отделят в окръжаващата среда и тъй наречените**) **фактори на растежа**. Последните **стимулират размножението на клетките, запълващи раната**, която зараства до възстановяването ѝ в първоначалния вид. Тогава първичният сигнал SOS се прекратява и делението на клетките спира. Но ако се пореже отново, процесът на зарастването се възобновява. И така до безкрай» (подчертаванията в цитата са мои – отец Иоан)

Впоследствие установеното от Др Лучник потвърждават и други автори.

Днес това е общо известна научна истина и именно като такава е отразена в Руския УЧЕБНИК БИОХИМИИ ДЛЯ МЕДИЦИНСКИХ ВУЗОВ Е.С. Северина 2003 г, на стр. 738

http://biochemistry.ru/biohimija_severina/B5873Part117-738.html (с.с. 738, 739)

В същия Учебник, относно споменатата по-горе мутация в раковите клетки, на стр. 727 пише: "Как указывалось ранее (см. раздел 4), у животных и человека на концах линейных хромосом расположены тысячи высоко консервативных повторов гексадезоксинуклеотидов -ТТАGGG, называемых теломерами, которые позволяют концам хромосом прикрепляться к ядерной оболочке и предотвращают их разрушение и рекомбинации. При каждой репликации длина теломер укорачивается примерно на 120 пар оснований. Для делящихся соматических клеток укорочение теломер служит репликометром. После достижения теломерными последовательностями критического размера клетки теряют способность к делению, стареют и подвергаются апоптозу (запрограммированной гибели).

В опухолевых и эмбриональных тканях теломераза достраивает теломеры на 3'-концах ДНК хромосом и после репликации восстанавливает их исходную длину. За счёт работы этого фермента прекращается старение клеток, и

они становятся бессмертными"

http://biochemistry.ru/biohimija_severina/B5873Part113-727.html

(подчертаванията в цитата са мои – отец Иоан)

Сумарно: Генетичният срив в защитната система на организма (инактивирането на p53 в раковите клетки или работата му с променени функции или увреждането му при болшинството видове рак, а при други видове рак – други гени и белтъци) като краен резултат довежда до един „сбой в системата” - при който раковите клетки НЕ умират нормално с апоптоза и се делят практически безкрайно. **Умирането пък с некроза на тези клетки ускорява ръста на тумора.** Така се активира цял един Биомеханизъм На Суицид (самоубийство).

- Генетична предразположеност на организма

да активира такъв Биомеханизъм На Суицид и самият този Биомеханизъм

- стоят в основата и са общото за всеки вид рак.

ТОВА ЗАКЛЮЧЕНИЕ Е МНОГО ВАЖНО!

И ВСЯКА НАМЕСА в организма, при която няма съобразяване с него:

- НЕ ЛЕКУВА организма от рак,

- а УСКОРЯВА СМЪРТТА от рак!

ЗАЩОТО: Убиването на раковите клетки с некроза активизира защитната система на организма да ги възстановява по стандартния за него начин от което те растат неудържимо. Точно ЗАТОВА всички тия опити за лекуване на рак, при които няма съобразяване с Генетичния Биомеханизъм На Суицид, а има опити това „лекуване” да се върши чрез убиване с некроза – в действителност НЕ ЛЕКУВАТ! – не е възможно дори теоретически! ВСИЧКИ тези опити за лекуване са практически една война против самия организъм = активизират неговата защитна система = активизират Биомеханизма На Суицид – и така те още повече ускоряват смъртта на организма от рак.

На практика се получава една война между:

1) От една страна необразован Лекар, който а) не разбира писаното до тук и б) не се съобразява с Генетичния Биомеханизъм На Суицид и безразсъдно и упорито се опитва да „лекува” организма от рак (от всякакъв вид) като **убива раковите клетки чрез некроза**. Той упорито използва методи на „лечение” които убиват раковите клетки с некроза – и въобще не се съобразява, че по този начин той де факто застава в антагонизъм - воюва против а) самия организъм и б) неговата естествена защитна система.

2) От друга страна Самият ОРГАНИЗЪМ – този Универсален борец против всяка болест – който НЕ ПРИЕМА (не се “съгласява” с) този неграмотен опит за „лечение” на рак, с който този необразован Лекар воюва фактически против самия

организъм и против наговата естествена природна защитна система!
(Виж „Универсалността” – „Ако тези най-могъщи и мъдри Лекарци не съюзят своите усилия с този най-могъщ борец против всяка болест – **организмът** – те, без неговата **активна** помощ, оставени само на собствените си усилия и мъдрост, ще останат **безсилни против всяка**, дори и най-простата болест.
Във всички случаи трябва организмът да „се съгласи” с лечението им – и единствено тогава те ще успеят!”)

В тази война между лекаря и организма – Организмът:

а) **възприема като враг НЕ раковия тумор** (той го възприема като част от себе си и като рана, която се опитва да възстанови),

б) **а възприема като враг самия този лекар и неговите „методи”**=опити за „лечение” на рак чрез убиване на раковите клетки с некроза и следователно – чрез активиране на естествената природна защитна система на този организм – която упорито ВЪЗСТАНОВЯВА раковите клетки убити с некроза! От това активиране – причинено фактически от самия лекар и от неговите НЕВЪЗПРИЕТИ от организма методи – туморът започва да расте и да метастазира все по-неудържимо! И това продължава докато настъпи смъртта!

Със своите „методи”, а по-правило – **опити – да „лекува” рак, като убива раковите клетки с некроза** – този лекар не може да постигне успех и лечение даже и теоретически! Ако той с тези свои „методи” успее да победи в някоя от битките против организма и против неговата природна естествена защитна система и да постигне ремисия – временно „заспиване” на болестта (която обаче не е излекувана а остава в организма), то – такава „победа” в отделната битка е само ВРЕМЕННА – и въобще не е победа във войната, която война е предварително обречена! През това временно затишие след битката организмът просто „търси път” да се справи с нанесената (или периодически нанасяна) рана от неговия „враг-лекар”. Така организмът през това време просто подготвя своето окончателно убиване – периодът на ремисия приключва – организмът възстановява раната=тумора (метастази и прочее) и се самоубива окончателно.

Войната между – 1) Лекаря и 2) Организма – е приключила със а) смърт на Организма и б) неуспех на неудачника-лекар в неговите неграмотни опити да го „излекува” от рак по начин, който не може да постигне успех ДАЖЕ и теоретически! А единственото което може така, това е – още повече да раздразни организма и неговата естествена защитна система – и с това само да ускори смъртта!

Ето защо:

- **Първата причина за ускоряването на тази смърт** е – самият лекар и неговата неграмотна и убийствена намеса!

- ТАЗИ СМЪРТ БИ НАСТЪПИЛА **ПО-КЪСНО** АКО ЛЕКАРЯТ ВЪОБЩЕ НЕ БЕШЕ СЕ НАМЕСВАЛ И ЧРЕЗ СВОЯТА НАМЕСА НЕ БЕШЕ АКТИВИРАЛ

Генетическия Биомеханизъм На Суицида (Самоунищожението)

Мисля че това обяснение, което дадох тук, е вече достатъчно понятно – не само за

Лекар, който има ДИПЛОМ, който го ЗАДЪЛЖАВА да разбере обяснението – но е ясно и за всеки средно интелигентен човек. Ако някой лекар каже че не разбира и продължи да убива и ускорява смъртта от рак с описаната по-горе неграмотна убийствена намеса, то зад тези думи се крие не неразбиране, а нещо друго!

Заключение: Драги Честен Съвестен и Умен Лекарю! АКО ти наистина **искаш** да излекуваш организма от рак – всички видове рак – ти трябва ДА СЕ СЪОБРАЗИШ:

а) С Организма – този УНИВЕРСАЛЕН борец против ВСЯКА болест

б) С естествената природна защитна система на този Организъм

Ти трябва да **подбереш = намериш = откриеш = изобретиш = или възприемеш**

готов изобретен метод, който се СЪОБРАЗЯВА с а) и б) и при който

Организмът възприема и „се съгласява” с този метод!

Ти трябва:

- да обединиш твоите усилия с - а) Организма и б) естествената защитна система – а не да се бориш против - и не да заставаш в антагонизъм с тях!

Единствено тогава ти - с Божия помощ и с твое приложено усърдие –

ЩЕ ПОБЕДИШ – И ЩЕ ИЗЛЕКУВАШ болния от рак! (от всякакъв вид рак)

КАК методът на Шевченко се съобразява с Генетическия Биомеханизъм На Суицид е описано в детайли в неговата книга, в главата „Что такое «методика Н.В. Шевченко» Механизм её противоракового действия”.

Там е дадено идеално в подробности. А тук ще спомена само с две думи:

- При биохимическите процеси, които тази терапия извършва на клетъчно ниво, се активира вторият – сигналният път на апоптоза на клетките – и той не е в зависимост от основния път на апоптоза, който при раковите клетки е деактивиран! Това е брилиантен изход! Вижте детайлите там!

Същественото: Мисля че сега вече е пределно изяснено ЗАЩО „методите” с които доминиращата медицина се опитва да лекува рак - злокачествени тумори, левкемия и др, като – химиотерапия, лъчетерапия, оперативен опит за лекуване на рак - които Шевченко справедливо нарича „инквизиторски”:

а) Не само нямат никакъв успех = не лекуват рак = 100% безуспешни

б) Но не биха могли да го излекуват ДОРИ И ТЕОРЕТИЧЕСКИ!

По-просто казано: колкото повече хората тровят туморите с различни отрови, горят ги с облъчване, режат ги с ножовете на хирурзите и ги прободат при биопсии и пункции – толкова повече тези тумори се активират, започват по-бързо да се развиват и метастазират – и това ускорява смъртта на организма.

Простият народ векове наред предпазва децата си от тази страшна смърт така:

„Не си разчесвай бенката (меланома) защото ще умреш бързо и мъчително!”

Но за медиците, фанати на доминиращата медицина, тази простота се оказва недостъпна!

Защо?

Защото, господа, подведени от собствените си пристрастия, алчност и стремеж към външен блясък, сте станали многосложни.

А **гениалното е просто!**

Друг проблем е също и това, че колкото по-силна е отровата, с която лекарите третират тумора, толкова по-висока е вероятността за смърт на пациента от самото това лечение и по-бързо, отколкото от рак.

Мисля че тези обяснения дават ясно да се разбере
ЗАЩО

в крайна сметка ВСИЧКИ тези инквизиторски методи, понеже не са съобразени с Генетическия Биомеханизъм На Суицид са ДЕ ФАКТО – канцерогени!

- ЗАЩОТО – като убиват раковите клетки с некроза – те фактически само активират Генетическия Биомеханизъм На Суицид и УСКОРЯВАТ смъртта от рак!

Логично е по-добре човек да не взема нищо – ще живее по-дълго – отколкото да взема тези средства – те ще го измъчат и ще му скъсят живота!

Разбирам и това, че някой друг може да каже: „Еее, това вече е преувеличено! Средствата, създадени за да се борят с рака да са канцерогени? Абсурд! Докато ни казвахте че не действат – айде да се съгласим. Ама да ни казвате че са още и канцерогенни – това вече е твърде много!”

И въпреки това – именно тази е самата истина!

И нея я признава не кой да е, а – самите компании-производители на тези „лекарства”! Мисля че такова едно признание не може да подлежи на съмнение! От една страна продават тези лекарства, а от друга страна – за да се застраховат от съдебни неприятности – признават този факт и го печатат. И са писали ясно че **- Лекарят е длъжен да обясни тази опасност на пациента!**

(преди да му **продаде** прескъп медикамент от която продажба самият той **получава немалък процент печалба!**)

Друг е въпросът че никой медик няма да ви го посочи това – а може и самият той да не е положил труд за да го узнае... Не е ли по-разумно **хората да не бързат да им доверяват толкова и повече да четат сами?**

Разбира се, тези компании **не дават обяснение ЗАЩО** това „лекарство” което е уж предназначено да лекува рак, се явява в крайна сметка канцероген. Те само са открили факта, че лекарството е канцероген – и по-надолу ще ви приведа няколко примера за това. А обяснението **ЗАЩО са канцерогени** – вече го дадох до тук.

ЕТО ФАКТИТЕ:

1. 	<p>Substance Profiles</p> <p>Thioteпа CAS No. 52-24-4</p> <p>Known to be a human carcinogen First Listed in the Second Annual Report on</p>	Ето листовката на Thioteпа: http://patient.cancerconsultants.com/druginserts/Thioteпа.pdf Ето на Български http://ec.europa.eu/health/documents/community-register/2010/2010031573910/аnх_73910_bg.pdf
--	---	---

По-ясно и недвусмислено доказателство от това едва ли е нужно – ФАКТ:

- ВСИЧКИ тези инквизиторски методи, понеже не са съобразени с Генетическия Биомеханизъм На Суицид са ДЕ ФАКТО – канцерогени!

А обяснението – ЗАЩО е така? – съм го дал по-горе в текста.

Отделно е признанието на производителя, че канцероген сама по себе си е например ТНЮТЕРА в смисъл че и на здрав човек да я влеят - може да се разболеете от рак.

Питам, кой може да ми отговори: **ЗАЩО – след като самите те признават че медикаментите им са канцерогенни – ЗАЩО ги предлагат на хората за лекуване от рак?**...

Тези компании може би не могат да отговорят на въпроса **ЗАЩО** това „лекарство“ което е предназначено уж да лекува рак, се явява в крайна сметка канцероген.

Те са установили само факта че **е канцероген**.

Но те **И МОГАТ И СА ДЛЪЖНИ** да отговорят: **ЗАЩО – след като самите те признават че медикаментите им са канцерогенни – ЗАЩО въпреки че ЗНАЯТ този факт – все пак ги предлагат на хората за лекуване от рак?**...

Именно прекомерното увлечение на учени и медици с инквизиторските методи толкова дълго време е препятствало да се създаде универсално противотуморно средство.

Засега нито един от познатите методи за борба с рака не е съобразен с този Биомеханизъм На Суицид, затова не е правилно да се нарекат те „методи“, а само - опити! В хармония с него е единствено лечебната Методика на Николай Шевченко. Това е причината да бъде лечението по Методиката на Шевченко ефективно и окончателно – и с толкова висока ефективност.

ЗАБЕЛЕЖКА: Не казвам че при прилагането на Метода на Шевченко съвсем няма смъртни случаи! Нито пък самият Шевченко има такива претенции!

- Може ли някой да открие система, каквато и да била тя и в каквато и да било област, която винаги да работи само със 100% успех?

- Има ли автомобил, който никога и в нито един случай да не търпи авария?

- Има ли Авиокомпания, която да гарантира че никога нито един неин самолет няма да претърпи крушение?

- Или може би има такава Мореплавателна Компания?

Не, разбира се. Няма такава система.

НО!

а) Просто ВСИЧКИ „методи“-опити да се лекува рак, при които **се убиват ракови клетки с некроза – са предварително обречени на неуспех!** Този неуспех е ЗАЛОЖЕН в самата тяхна програма! Те **не могат да не претърпят крушение!**

б) А при Методът на Шевченко НЯМА такъв предварително заложен в системата неуспех! Тя работи правилно, отстранени са всички недостатъци, съвършенства се, а пък – ако дойде неуспех в някой случай – това е както при катастрофите:

- Няма Авиокомпания, която никога да не е търпяла катастрофи! И причините за случаите на крушение винаги са РАЗЛИЧНИ.

- Но и няма Авиокомпания, при която във ВСИЧКИ самолети още при самото им излитане да е заложено взривно устройство, което **неизбежно се взривява** на определена височина! – а именно такъв **предварително заложен взрив, който във всички случаи избухва**, съдържат ПО ПРОГРАМА в себе си ВСИЧКИ без изключение „методи“-опити за лечение на рак, които в самата своя методология съдържат **убиване на ракови клетки с некроза**. При тях **няма различни причини** за неуспех! При тях причината за неуспеха е винаги ЕДНА и съща: **Опит за „лекуване“ на рак като се убиват ракови клетки С НЕКРОЗА** – това е причината за неуспеха! Това е предварително заложеният в системата взрив – който винаги и задължително избухва!

Единствено при Метода на Шевченко НЯМА такъв предварително заложен в системата неуспех! – Ето защо **практически всеки, който по тази Методология започне лечението НАВРЕМЕ и ПРИ ТОЧНО спазване на инструкциите** (да не отнема нищо, да не добавя нищо, да не изменя нищо) – **ще оживее!**

Това е доказано и от многолетната богата практика – от 1997 и до днес.

Това признава и Лекарската Комисия в Русия през 1997 г. – и Патентно Ведомство

издава Патент [No 2075213](#)

WIKIPEDIA
The Free Encyclopedia

(виж в края на статията)

А след като ефективно универсално

Лекарство от рак вече ИМА

- това означава: Хората не умират от рак повече!

Хората умират вече:

- от липса на ИНФОРМАЦИЯ

- и от УБИЙСТВЕННИ РАЗРУШИТЕЛНИ СЪВЕТИ

А сега прилагам едно от писмата, изпратено до Шевченко –

случая с излекуването на

авиационния инженер Д–чев Владимир Борисович. На 56 години. Диагнозата в съкратен вариант е една от формите на левкозата – рак на кръвта, неизлечим от доминиращата медицина.

Той е преминал през всички ужаси на раковата болест, но се е излекувал окончателно с метода на Шевченко – и сега ни дава изключително ценна информация за побеждаването на рака в своята

Исповедь победившего рак

Исповедта на един човек, победил рака

За метода на Шевченко и Раковия корпус

- Писмо от 30 ноември 2009 г.
- Сравнение на резултатите от лечението
- По какво се различава «лечението» с отрови от лечението с хранителни продукти
- За духовното исцеление и «сместа на Н. Шевченко» – с какво да започнем?
- За нежеланите (страничните) действия на различните лекарства
- Сравнение на социалните последици
- Цената от гледна точка на портфейла
- Изцеление без истина – невъзможно
- «Метода на Н. Шевченко» – това е психологически комфорт
- Простотата - евтин инструмент
- Да умреш можеш по различни начини
- Точно, научно и разбираемо е доказано, от какво и как лекува
- Защо много болни отхвърлят този метод
- За тези, които «познавам едни, на които сместа на Шевченко не помогна»
- Работещи съвети по лечението
- За «неприятностите при пиенето на водка с масло»
- За тези, на които не им харесва думата «водка»
- Още за статистиката
- Още за критикуващите метода на Шевченко
- За съвременните ракови отделения, за псевдонауката и за различните лекари
- Писмо от 10 април 2011 г.

Писмо от 30 ноември 2009 г. Уважаеми Николай Викторович!

За втори път (первият – през март 2006 г.) Ви пише Д–чев Владимир Борисович. Сега съм на 56 години. Имам висше авиационно-техническо образование. Моята диагноза в съкратен вариант: генерализирана неходжкинска В-малкоклетъчна лимфома IV-A стадии, или по-просто казано една от формите на левкемията – рак на кръвта, неизлечима от официалната медицина. Три години и половина се лекувам по Вашата методика и се радвам да Ви съобщя, че при мен вече всичко е нормално. Бескрайно съм Ви признателен за възможността да живея. Но не само думите на благодарност ме принудиха повторно да се обърна към Вас. Работата е там, че преди лечението по Вашата методика аз бях подложен на драматичен опит за медицинско лечение, Премахвайки осем курса полихимиотерапия. Но за един ден четене на Вашата книга «Побеждатъ!», аз непоколебимо повярвах в изцелението именно с Вашия метод. До този момент аз пробвах да се лекувам със метода «7 чаши», два пъти опитвах да пия водка с масло по принципа «ЕБК – Една Баба Каза», пих и още нещо с чесън. И след като лакомо прочетох книгата на Шевченко, аз окончателно разбрах, че точно това е нещото, което ми трябва. Методиката на Н. Шевченко съдържаеше подробно, понятно и убедително описание на действието на балсама, то ест, как ще протече лечението на биохимическо, клеточно ниво. Нито един от изпробваните от мен способности на лечение, включително, разбира се, и «химията», въобще не съдържаеше такава информация. Предполагам че, лекувайки се последователно по два принципно различни методики – химиотерапия и метода на Николай Шевченко, аз не само имам пълно право да ги съпоставя, но и Ви моля, Николай Викторович, да публикувате това писмо, защото считам себе си за длъжен да помогна и на други като мен «безнадеждно» болни. Считам, че хората са длъжни да знаят, че мъчителната смърт в болничния ад има алтернатива – Живот, и тя е във Вашия метод. Много хора мислят, че пътят, предложен от официалната медицина, е единствения и повече варианти няма. Но в действителност това не е така.

Сравнение на резултатите от лечението

Ще започна с главното – резултатите от лечението. По медицински – резултата е негативен. Болестта неотклонно прогресираше. Ако отначало при мен имаше поражения и увеличение на периферните лимфни възли, то след лекарската «химиотерапия» болестта премина на по-дълбоко и сериозно ниво– получи се тотално поражение на костния мозък. Болшинството параметри на общия и биохимическия анализи на кръвта стабилно излизаха извън рамките на нормалното с ярко изразена негативна динамика. На и без това нерадостния фон на протичане на основното заболяване, блокирани и безвъзвратно увредени от химиотерапията жизненоважни системи на тялото. Това са поражения на сърдечно-съдовата система, варикозни разширени вени, нарушение в обмяната на веществата, увеличение масата на тялото и остеопороза – разрушение на костите и космената покривка на тялото. Нарушение във функциите на бъбреците и черния дроб, рязко влошаване на

зрението и слуха. Не ми се удаде да избегна и обичайните при «химия» двустранно възпаление на белите дробове, от което се задъхвах при качване. Химията и единнадесет месечните скитания по болниците, безусловно, се отразиха негативно на състоянието на нервната ми система. Клиническата прогноза на докторите – «неблагоприятна».

Резултатите от лечението по методиката на Шевченко – позитивна.

Доказателството за това – повече от три години живот за мен. Възстановиха се функциите на костния мозък, исчезнаха на снимките затъмнените участъци в костно-мозъчното вещество, сега при мен са стабилно нормални всички параметри на общия и биохимическия анализи на кръвта. Отсъстват всякакви симптоми на болестта, нейните преки и косвени признаци. Пълно възстановяване след всички негативни последствия на химиотерапията. Клиническата прогноза – «съмнителна» на вид: «А имало ли го е въобще?..»

По-просто казано, резултатите от лечението изглеждат така. Всички, с които аз се лекувах чрез медицинските методи, за съжаление, вече ги няма. Но това са само мои наблюдения, но не «официална», макар и лъжлива «статистика». На вас никога няма да ви разкрият истинските сведения на медицинската статистика за резултатите на лечението. На мен, случайно, тези сведения ми бяха предоставени. Почти половин година от началото на лечението по метода на Н. Шевченко, аз бях принуден да се обърна към докторите, т. к. Ми изтичаше едногодишния срок на инвалидност от 2-ра група. Разглеждайки резултатите от анализите и томографиите, и разглеждайки ме от глава до пети, докторът ме поздрави с това, че съм влязъл в 1 (ЕДИН!!!) % от болните, достигнали до ремисия. Това означава, че в 99 случая от 100 резултат от лечението с химиотерапия се явява смъртта, а останалите 1 % – това са тези, които като мен, навреме са започнали лечение с народният методи.

Считам, че именно затова химиотерапията и не трябва да се признава като метод на лечение, доколкото нейната ефективност е близка до НУЛА. Уверен съм, че докторите и сами не са в състояние да обяснят, защо 1 болен измежду 100 все още остава жив след тяхното чудовищно «лечение». Единственото приемливо за тях обяснение се явява наличието в оцелелия болен на някакъв неизвестен на тях вътрешен ресурс на неговия организъм.

Естествено, не може и дума да става за признаване от медицината на моя истинен спасителен ресурс – осъзнаването от мен на пагубния ефект на медицинското лечение, отказ от него и преминаване на друг способ на лечение – на метода на Николай Шевченко.

Констатирайки моята ремисия, докторът даже и не се поинтересува, как съм се оказал в тази ремисия почти половин година след моя отказ назначеното ми медицинско лечение. Отсъствието на такъв интерес свидетелства за това, че докторите и сами не вярват в своето лечение, а ремисията на пациента разглеждат просто като случаен временен период преди неизбежния рецидив.

По какво се различава «лечението» с отрови от лечението с хранителни продукти

Второто по значение преимущество на метода на Шевченко, считам, се явява отсъствието на риск да умреш от самото това лечение. В същото време болните,

решили се на химиотерапия, са длъжни ясно да знаят, че с това те сами подлагат живота си на смъртна опасност. При това леталният изход от химиотерапията може да настъпи дори по-рано, отколкото ако с нищо не си се лекувал. Познавах болни, които умираха на 3-тия или 4-ия курс «химия». Сремнах и болна, която преди една година умираше още при първия курс химия, т. е. веднага след началото на лечението. От сигурна смърт я спаси само чисто случайната смяна на лекуващия лекар и вследствие на това медицинско-бюрократическо чудо – включването на простосмъртната към апарат за хемодиализа с последващ пълен отказ от химия. Ако отхвърлим медицинското лукавство и кокетство, че «всичките им лекарства всъщност са отрови», то препаратите за химиотерапия – са смъртоносна отрова. Само че отрова, въвеждана постепенно на дози, така че средностатистическия болен да не умре веднага, от еднократната доза. На моята случайно позната не и провървя, тя се оказал не средностатистическа, и нейните бъбреци отказали от тази отрова веднага. По мои наблюдения, смъртта в резултат от химиотерапия настъпва основно по два начина. Първият – разрушение от химиотерапията на сърдечно-съдовата система, черния дроб, слезката, нарушение на кръвотока и като резултат – вътрешено, непрекъснато кръвотечение. Вторият начин – това е поражение от химията на бъбреците, блокиране с това на извеждането от организма на течностите, натрупването им в белите дробове коремната кухина и смърт от задушаване или перитонит. Противно на това, предполагам свършено очевидно, балсама на Николай Шевченко, състоящ се от естествени хранителни продукти, не е в състояние даже теоретически да доведе до летален изход. Аз вече не говоря за това, че гибелта на ненужните клетки при лечението «по Шевченко» произлиза от, така да се каже, естествения способ от техния хубав, сит живот, удоволствия и склонност към преяждане, без сигнал за помощ и изхвърляне на растежен фактор, който се явява препъни-камъка за хирургията, облъчването и химиотерапията. Немаловажно достоинство на метода на Шевченко се явява също отсъствие на възможности за така наречените «лекарски грешки». Доколкото вие сте сам на себе си доктор, то е малко вероятно вие в балсама на Шевченко вместо водка да налеете отрова за плъхове и да го изпие. Във всеки случай, ако даже това се случи, то виновни за това ще сте вие самите. В условията на медицината с вас може да се случи всичко, което им изнася, независимо от вашата воля.

За духовното исцеление и «сместа на Н. Шевченко» – с какво да започнем?

За мен тази най-важна част от методиката на Н. Шевченко представляваше определена трудност, като атеистическото образование в духа на марксизма-ленинизма силно засягаше възприемането на това, което авторът пише за Вярата. Аз само бях кръстен в младенческа възраст, и много далеч от всичко, свързано с Бога. Затова към Бога вървах по дългия път. Започнах този свой път с вярата в балсама на Н. Шевченко. Много пъти съм се убеждавал, че без вяра даже в дадения вариант на лечение е невозможно да се излекуваш, доколкото лечение без вяра ще бъде неизбежно захвърлено по най-малкия повод, та и просто без повод.

За медицината Бог няма, и Душа не съществува.

Първата подсказка дойде при мен от 35-годишен болничен другар с диагноза «остра левкоза». Причината за болестите е в нас самите, в нашия начин на живот. За да се излекуваме, трябва да изменим този начин на живот, който ни е разболял. До този извод той беше достигнал за по-малко от година, откакто беше се разболял.

Нашите мисли са също толкова материални и реални, както материални и реални са цветовете в картината на нашия живот. И ако мислите ни са в тъмни тонове, то такава ще бъде и картината на нашия живот. Страх, злоба, ненавист, обида, лъжа, завист, алчност, ревност, осъждане – това са черните мисли, с които рисуваме черния си живот. И ще бъде съвършено закономерно, че изпълнени с такива материали-мисли, ние сами ще оцветим нашия живот и тяло в черния цвят на скръбта, страданието и болестта. Ще бъде просто невероятно, ако с такива мисли ние все пак леко и щастливо, ограничавайки се до простуда.

Всеки от нас знае или е слушал за един Вселенски Закон. Това е Законът за причинно-следствените връзки. След всяка причинанеизбежно възниква следствие. На битово ниво този закон гласи «каквото посееш, това и ще пожънеш». Така че защо, даже знаейки този Вселенски Закон, ние продължаваме съзнателно да го пренебрегваме?

Ако ние мислим и говорим: «Не понасям този човек, това общество или страна», то ние сеем зърната на злото. Няма и съмнение, какво зло ще поникне от това семе на нелюбов и ненавист, даже и у този, който хвърля това семе. Ако нас ни гложди, просто разяжда смъртна обида, то съвършено закономерно ние ще получим онкологическа диагноза.

В последно време, особено сред младите, все по-често се слуша фразата: «Ние не сме такива, но такъв е животът - гаден». Обратно противоположно на истината: «Както мислим, така и живем!» Гадости мислим, гадно и ще живеем.

Нужен е огромен духовен труд, за да очистиш засенчващите душата мозъчни сажди, а това, ох, никак не е просто. На моя болничен другар, докоснал се до Истината, това не се удаде. Несе удаде това и на друг мой болничен другар, който изглеждаше изпълнен от рядко срещана светлина и неудържим оптимизъм. Може би именно за това, и именно на него, се удаде да се задържи в този живот най-дълго от всички останали. Предполагам, че той се оказа по-голям идеалист, отколкото би трябвало да бъде. Той пренебрегна материята, то ест другите лечебни методи. Тази материя и принуди душата му да напусне отровеното от «химиите» тяло.

Много хора, както и аз отначало, не придават нужното значение на най-главната съставка на метода на Шевченко – духовното оздравяване, поставяйки акцент на това, че значително по-просто е - само на балсам.

В действителност ефектът от лечението „по Н. Шевченко” стократно се увеличава с разбиране на причината за болестта: болното съзнание. С увереност можем да кажем, че ако при вас нещо се обърква с това лечение, то променете своето болно съзнание на здраво, и ефектът ще надхвърли дори вашите най-смели очаквания. Главния критерий при това търсене – ТЪРСЕНЕТО НА ЛЮБОВ: любов към Бога, към Хората.

Заедно с това, за да достигнете степен на духовно съзнание, способно да ви помогне да победите сериозно онкологично заболяване, са нужни даже не дни и

не седмици, които у такъв болен просто няма. Даже физическото раждане завършва само след 9 месеца от неговото начало!

Ето защо трябва да се започне лекуването на тежко болния не чрез дълги разговори за нематериалното, а веднага, без да чакаш неговото „духовно раждане“ – с балсама на Николай Шевченко.

Моя собствен опит осемнадесет месечни духовни търсения прилича на първи детски стъпки, ходене в проходилка. На мен все още не ми е трудно да вникна в много религиозни въпроси.

За нежеланите (страничните) действия на различните лекарства

Принципино е невъзможно за традиционната медицина е следното преимущество на метода Н. Шевченко –отсъствието при него на негативни странични действия.

Всеки препарат за химиотерапия по отделно, и още повече в тяхната съвокупност, има огромно негативно действие. И главния негативен страничен ефект се явява , ни повече, ни по-малко, смъртта.

Така например, само широко известния на всички преднизолон, самостоятелно и отделно от другите препарати, има 110 известни на медицината (по листовката на този препарат) странични действия. Той нанася вреда на организма на човека от сигурна смърт (от спиране на сърцето или поражение на бъбреците) до баналната остеопороза.

И уж съвсем невероятен за медицината се явява не само отсъствието на негативни странични действия, а напротив – балсамирация ефект на методиката на Н. Шевченко.

Лекувайки се «по Н. Шевченко» от каквато и да е конкретна болест, вие пътьом и без отделни усилия и шум ще се избавите и от други болести. Примери за това в книгите на Шевченко - доволно много.

Лично на мен чрез неговия метод ми се удаде не само да се излекувам от смъртоносна болест, но и в същото време да се излекувам от съвсем непрости болестки, подарени ми от «химията», да се избавя от болката, останала от застаряла травма на бедрото и наполовина да подобря зрението си (от 3,0 D до 1,5 D).

Обемът на простатната жлеза от 53 куб. см (диагнозата беше «аденом на простатната жлеза») намалю до 23 куб. см, безследно исчезна кистата в тази жлеза. Практически перестанах да боледувам от простудни заболявания, като в същото време по-рано боледувах от тях редовно по 3–4 пъти в годината.

Сравнение на социалните последствия

Следващото преимущество на метода на Шевченко се състои в това, че вие ще избегнете своето физическо и социално увреждане, а именно ще избегнете печалната участ да станете инвалид. Напротив, медицината ви гарантира всичко това на 100 % .

Както и много други, аз сравнявам своето състояние при лечението с химиотерапия като състояние при най-тежкия и най-дълбокия, непрекъснат

махмурлук. И ако аз идвах на химиотерапия на собствените си крака, в здраве и ясно сознание, то след нея мен можеха само да ме изнасят на носилка. Между другото, при мен действително «химията» беше много лека (всичко е относително). Всичко на всичко само една-единствена венозна банка (циклофосфан + винкристин + рубомицин) на месец, плюс 252 таблетки преднизолон в течение 15-ти дни, не смятайки «малките неща» – поддържащите и защитни от «химията» препарати. И не по-малко важно, случвало се е да ми е трудно даже да стана от постелята, да не говорим за това, нещо да свърша физически. Интелектуалната работа също ми се удаваше трудно. Затова ми се налагаше да вземам болнични, за чието непрекъсване на които стриктно следяха лекарите. Заради дългите болнични последова задочна ТЕЛК, на която предсрочно ме признаха за инвалид 2-ра група, с всички произтичащи от това последствия, в т. ч. И такива, като загубване на работата и оскъдна пенсия. Лекувайки се «по Н. Шевченко», вие не само ще запазите работата си, но и даже ще изпитате прилив на нови сили. А да раздрусаш в течение на 5 минути балсама и да го изпиеш 20 минути преди обед (дневната доза) ще ви позволи практически всяка работа, даже и ако сте шофьор на камион. Между другото, косвен признак, че «химията» е причина за инвалидност, се явяват и действията на ТЕЛК, намаляващи процента инвалидност при отсъствие на проведени курсове химиотерапия в течение на разглеждания период.

Цената от гледна точка на портфейла

Веднага щом разговора достигна до материалното, то логично е следващото по ред достойнство на метода на Н. Шевченко, да наречем неговата „евтиния“, а следователно, и общодостъпност на това лечение за всеки гражданин, независимо от нивото на дохода.

От гледна точка на традиционната медицина, тази евтиния се явява очевиден за нея недостатък! Лекарството „за жълти стотинки“ и лечението „за жълти стотинки“ не са нужни нито на медицината, нито на медицинските чиновници, а още повече на фармацевтичните компании.

Лечението на онкохематологичните болни въобще се явява златна мина за всички тези субекти, доколкото това лечение се явява шампион по скъпотия.

Но впрочем, да оставим на спокойствие държавния или който и да е друг бюджет. Много по-интересно е, колко ще струва „безплатното лечение“ на самия здравно-осигурен болен.

Всеки от нас знае и сам, или е слушал много истории за цената на «безплатното» лечение, и никого вече не би удивила възможността да останеш бедняк в резултат на такова лечение. О ако имаше само полза от това лечение.

А точно с ползата от лечението – имаме вече голям проблем. Количеството доброволно подарени налични пари никак не съответства на ползата! Както се казва, „повредата не е във вашия телевизор“: ще ви изпратят от този свят независимо от внесените от вас суми.

Особено «търпите» болни нерядко направо се шантажират и изнудват. А «меките» способи за отнемане на пари от болните и техните семейства постоянно се усъвършенстват.

За мен, например, трябваше да заплатя за това, че временно съм ползвал част от своето собствено тяло! За да ми поставят диагноза на мен ми изрязаха увеличен шиен лимфен възел. После, за да се уточни диагнозата и подберат препаратите за химиотерапия, ми предложиха да отнесе този лимфен възел в РОНЦ. И пътуването до Москва, и изследването на лимфния възел, разбира се, за моя сметка.

Когато отидох за своя лимфен възел, за да го занеса в Москва, седящата зад гишето старица ми заяви, че просто така, безплатно, тя на мен моят лимфен възел няма да ми го даде. Не сблъсквал се по-рано със страховата медицина и изненадан от такава наглост, аз проявих пълен идиотизъм и наивност, питайки: «Къде да платя?..»

Исцеление без истина – невъзможно

Поредните, но изключително важни достойнства на «метода на Николай Шевченко» се явяват участието на самия болен в своето лечение и личната отговорност на болния за своя живот пред Бога, пред себе си и пред своите близки. Лекувайки се «по Н. Шевченко», вие сами ще узнаете от неговите книги за характера на болестта и динамиката на нейното лечение от писмата на болните с аналогична диагноза. Сами ще назначите на себе си доза лекарство и лечебно хранене (авторът ви е задал в своята методика само най-необходимите ориентири). Сами ще контролирате хода на лечението по субективните усещания и диагностическите процедури, които ще си назначавате пак вие самите.

С една дума, вие и само вие ще лекувате самите себе си, което вече в значителна степен гарантира успех (точно обратното на това, което говорят докторите!)

Напротив, съвременната медицинска практика, и особено онкология, се характеризира с практически пълно неведение на болния за неговото лечение, прикривано с мътната завеса на така наречената «лекарска етика» и «лекарска тайна», а по същество – на-обикновени лъжи.

Истината е, че истината лекува, а лъжата убива. За цялото време на медицинското лечение никога не чух нито в отношението към себе си, нито в отношението към другите болни каквито и да било доброволни изказвания от медицински персонал даже по диагнозата, да не говорим пък и за методиката на лечение. В най-добрия случай ще ви предложат просто сляпо да седоверите на лекарите, което за болния се явява повече от непредпазливо.

Между другото, от мен, както и от другите болни, редовно събираха подписи, че съм съгласен на «химия» и ма мен са ми известни нейните негативни последствия, за което, така да се каже, са ме уведомили лекарите. Не е ли удивително, че имайки такива документи, никой от тяхна страна за нищо и не отговаря.

Разбира се също така, че само по себе си изключването на болния от лечебния процес обрича това лечение на неуспех. Най-поразителното за мен беше това, че много хора, преминавайки през онкодиспансера, онкохематологията и не веднъж видели смъртта на съседа по легло, се надяваха, че те самите са там случайно, по някаква нелепа случайност, и че на тях самите ще им се размине тази горчива чаша. И че на техните съседни не им е провървяло, а видиш ли тях самите докторите обезателно ще спасят.

Всички, които вярваха и се надяваха на това – до един умряха. Това даже не е надеждата, умираща, както е известно, последна, а чиста проба самозалъгване. Показателен този смисъл е ритуалът по настаняване в болницата за поредния курс химия. Главноето беше да не попаднеш на леглото на някой току що умрял или легло, на което някой вече е починал. Доколкото такива «чисти» легла нямаше „по определение”, то задачата се състоеше в това, да излъжеш себе си, забравяйки и неспомняйки си, че на избраното от теб легло неотдавна някой е умрял.

Един болен, с точно такава като моята диагноза, и като мен, с висше образование, напълно сериозно ме уверяваше, че ние с него нямаме рак на кръвта. В качеството на единствен довод той се осланяше на заключението на един знахар. Неговите роднини, занесли фотография на болния, по която знахарят определил, че той няма никакъв рак, и всичко ще бъде наред, в което болният се стараше да повярва.

Обърнете особено внимание: болният и неговите близки призовали не Бога, а «вълшебник» (в смисъла на Евангелието). Къде е сега този болен, си струва да говорим.

Много от тези, с които лежах в болницата, не бяха в състояние дори да назоват своята медицинска диагноза. Практически не срещнах болни, които да се интересуват от обективни данни за хода на лечението, за резултатите от диагностическите процедури, което цяло се поощряваше от медицинския персонал с призови да не обръщат внимание на анализите.

Добре «напреднали» болни, преминаващи втора десетдневка «химия» и лекувайки се втора, че дори и трета година, имаха представа само за хемоглобин и СУЕ. Срещал съм болен от миелома (миеломна болест), който за няколко практически без излиза от болницата години, успя да се „долекува” до счупване на гръбначния стълб до днешен си мисли, че е болен от нещо средно между ревматизъм и остеопороза, не знаейки, че неговата болест е една от формите на левкемията. Впрочем, той и не искаше да знае това!

Формално болните говореха за това, че от своята болест и от анализите те нищо не разбират, а лекарите очевидно разбират, затова им се доверяват. Фактически, всеки един от тях нищо и не искаше да знае за своята болест, подтискайки своя страх и прикривайки се зад псевдофилософията: «Колкото по малко знаеш – толкова по-добре спиш».

Предполагам, че ракът не е болест, при която толкова си струва да се безпокоиш за здравия си сън. Всъщност можеш (и то доста лесно) да заспиш вечен сън. Дълбоко съм убеден, че колкото повече ти знаеш за своята болест, толкова повече шансове имаш да останеш сред живите. Ако не си зариваш главата в пясъка, а открито и честно, не лъжейки себе си, погледнеш в очите Смъртта, то ти вече си я победил.

Да, отначало, от този поглед и от това знание сънят няма да е от най-добрите, доколкото, оправил се от отпарализиращия ужас, умът търси изход ден и нощ. Но намирайки този изход, ти придобиваш нещо повече – Живот, а с него се завръща и съня

«Метода на Н. Шевченко» – това е психологически комфорт

Към групата на психологическите преимущества на «метода на Шевченко» си струва да отнесем и комфортните домашни условия на лечение, които няма да замени никаква ултрасъвременна VIP-стая в най-скъпата клиника. Например, представете си, че в 5 часа сутринта в съседната стая се раздава вик, пълен с отчаяние и тъга: «Т-а-а-а-те!...» Това е дъщерята, потънала на разсъмване в тежка дрямка, и събуждайки се, намира своя баща бездиханен. Не е учудващо тогава, че всеки път връщайки се от «химия», аз се завръщах като от оня свят. Този кошмар дълго ме преследваше и постоянно ме настигаше с поредното съобщение за смъртта на поредния болничен познат. Моите близки възразяваха против моята любознателност и впечатлителност, и постоянно призоваваха за това, да си закрия очите и запуша ушите, за да не видя носилките покрити с чаршафи тела и да не слушам сърцераздирателните стонове на моите умиращи съседи. С една дума, искаха от мен да се държа като тези, които не искаха нищо да знаят за своята болест и глухи и незрящи вървяха след лекарите –право към гроба. Призоваваха ме да не слушам ехото на камбаната, и да не вземам на сърце, че тази камбана звъни и за мен.

Простотата - евтин инструмент

Поредното преимущество на «метода на Шевченко» се явява неговата простота. Да овладее този метод е в състояние всеки човек, притежаващ дори начална грамотност, достаточна за прочитането на книгата на Николайя Шевченко. Не е нужно също така никакво медицинско оборудване и инструментариум. Всичко, което ви е нужно, е само една пластмасова бутилчица за хранене на дете. Съвършено очевидно е, че медицинските методи на лечение по този показател даже е безмислено да се съопоставят с «метода на Шевченко». Както, впрочем, и маса други народни средства за лечения.

Да умреш можеш по различни начини

Дълго се съмнявах, коректно ли е от моя страна, взимайки за сравнение двата метода на лечение на основата на собствения си опит с тези методи, да изкажа още за едно преимущество на «метода на Н. Шевченко» над химиотерапията, доколкото аз сам това преимущество, слава Богу, не испитах. За това преимущество аз зная само като свидетел на тежките случаи на смъ в болницата. Да, да, става въпрос за преимуществото на леката смърт. Никога няма да забравя многодневните (около месец) физически, нечовешки страдания на 23-годишния приятел, умиращо в моята стая от остра левкемия. Да си в стаята беше просто непоносимо. А какво ли му е било на умирация?

От друга страна, една жена лично ми разказа за своя съседка с рак на млечната жлеза, която известно време се била лекувала по «метода на Н. Шевченко». Тя видяла тази съседка спокойно да се връща от разходка, а буквално след два дни узнала, че същата тихо умряла.

Честно анализирах и се опитвах да намеря макар и малко преимущество на официалното лечение над народното и да намеря макар и малък недостатък в методиката на Шевченко. Единственото, но повече от съмнително достоинство на

лечението по-медицински, се явява само общуването с такива, като теб, болни. Но това общуване, едва започнало, съвсем скоро се превръщаше само в тъга и страх, след смъртта на човека, с който съвсем скоро си се запознал.

Точно, научно и разбираемо е доказано, от какво и как лекува

Разделите с механизма на действие на «Балсама на Н. Шевченко» са съвършено логични, обединени и пронизани от една обща идея: балсама действително лекува затова и затова. И авторът просто, образно и находчиво, а главното – понятно и блестящо е изложил невероятното трудното за разбиране неща от сложния свят на биологията на човека, понятни за съвсем тесен кръг специалисти. И всичко това, практически без да прибегва до цитиране на съответните авторитети в тази област.

(Шевченко Н.В.: Цитирал съм в научния раздел на своята книга и на сайта като цяло ЕДИН автор, защото той е написал НАЙ-ГЛАВНОТО, което е необходимо за разбиране на действието на моя метод. И заради този принцип аз съставих и главата за Вярата. Почти всички цитати в нея съм взел от Евангелието от Йоан (книгата Новия Завет на Библията), и представляват сами по себе си Думите на Най-главния – Основателя на Христианството – Иисус Христос, защото там Той е казал ВСИЧКО НАЙ-ВАЖНО, необходимо за разбирането на смисъла на Христианската Вярa. В някои писма до мен хората пишат и за главата за Вярата и моята книга същото, което и авторът на това писмо пише за нейната научна част. На този сайт също има голям раздел „ЗА ВЯРАТА И СМИСЪЛА НА ЖИВОТА“ ("О ВЕРЕ И СМЫСЛЕ ЖИЗНИ".)

Защо много болни отхвърлят този метод

Ще се спра на известните на мен причини за неприемането на «метода на Н. Шевченко» сред повечето болни.

Главната от тях – това е сляпата вяра в официалната медицина, умножена до степен на безотговорност на болния за своя собствен живот.

Предполагам, че медицината е заета от безперспективни търсения на оръжия-чудо против рак, инфаркт и т.н., мигновено и точно удрящи право в целта, и утешаваща народа с надеждата, че такова оръжие ще бъде съвсем в скоро време създадено. И много хора вярват в това. Вярват в това, че въоръжени с инструменти до зъби лекари, с купчна микроскопич, томографи и даже нанороботи, ще му дадат такава чудо-таблетка, която мигновено (в най-лошия случай след няколко часа) ще му донесе изцеление.

Медицината е създавала мита за грандиозната сложност на лечението на болестите. Метода на Шевченко такава грандиозна сложност и медицински ядрен арсенал не притежава. Външно всичко изглежда просто. Масло, водка, методика, здрава храна, вяра. Следователно, да излезеш насреща на сериозен противник с такива прости средства е несериозно, и е почти същото като да излезеш срещу с вила. По-нататък, нашето национално самосъзнание е така устроено, че срещу мечката е по-добре да се излезе вкупом, с тълпата, и желателно с карабина от голям калибър. И нека професионалните ловци-докторите, да пострелят, а я аз по добре да постоя някъде отстрани. «Методът на Н. Шевченко» като цяло се явява метод

именно на самолечение, затова да си стоиш някъде в страни не става. Още повече, и да избягаш, да отстъпищо не бива – иначе те очаква сигурна смърт. А пък стрелците, постреляли където им падне, се разбягват, оставяйки болния сам срещу още по-озверелия противник. Но и тук много хора просто си затварят очите от ужас и предпочитат да бъдат изядени живи.

Познавах еди болен с меланом, който от се отказа от лечението по «метода на Шевченко», позовавайки се на неприемливото за него ограничение в храненето, доколкото неговия организъм, освен млечни продукти, нищо вече не приемаше. Фактически, след погребението му неговата жена каза, че той е бил напълно деморализиран от лекарските уговорки само да пробва «химия», отказвайки се от борбата за живот даже с нейна помощ.

Само единици се замислят над това, защо точно те са се оказали очи в очи с тази мечка. След това идва разбирането за това, че болестта – това не е звяр, дошъл отвън, а наше собствено творение. И да мориш болстта с химически отрови, да стреляш с рентгенова пушка, да мяташ по нея ножове-скалпели – значи да убиваш самия себе си.

Познавах двама болни, които пробваха да пият водка с масло, но се отказаха зар, поскъди това, че не почувстваха никакви изменения в своя организъм. При това и двамата не минаха дори по един пълен курс по «метода на Н. Шевченко»!

Единият от тях успя само да каже, че е пил балсама между облъчването и химиотерапията три седмици поред. Балсама му го приготвяла жената. За механизма на действие на балсама и въобще за каквито и да било детайли за методиката на Шевченко той и понятие не е имал.

Мисля, че започнато по този начин, лечението от самото начало е обречено на неуспех, доколкото се е провеждало на принципа ЕБК – «Една Баба Казала».

Самият аз минах по този път, когато преди първия курс химия пих водка с рафинирано олио, даже без да ги смесвам едно с друго, доколкото нищо повече не бяха ми казали.

Очевидно е също така, че тези двама болни са били поклонници (а според мен – жертви) на идеята за радикалност и ефективност на лечението, при което за лечение се признава само това лечение, което веднага дава резултат.

Преди опита си за лечение с водка с олио, единият болен беше опериран от рак на простата, а другият (с лимфома 3-ти стадий) почти не умря в резултат на облъчванеот. Но за тях това беше действително «истинско лечение» – много бързо и много сърдито. Резултатът вече е налице. И този резултат беше толкова реален и забележим, че единият болен няколко дни не можа да стане от постелята, а другият-точно обратното, не можеше даже да лежи, а само седеше. Единият от тях вече го няма. Облъчването и химиотерапията не му оставиха никакви шансове. От отчаяние, но с вяра в радикализма, този болен се реши също и на операция. Но една операция се оказа недостатъчна. Вторият път го рязаха, за да извадят ЗАБРАВЕН тампон. Пробва да съди докторите, но не успя.

Коментари, предполагам, са излишни.

За тези, които говорят «познавам едни, на които сместа на Шевченко не помогна»

Когато слушам от други хора, че те познаватили са познавали такива, които са

пробвали да пият водка с олио и това не им е помогнало, то азвинаги с тъга си спомням именно този по-горе споменат починал, с триседмичната ПРОБА съвсен не на метода на Шевченко, а пиейки водка с олио.

А пък при него диагнозата беше същата като при мен, че и по-лека – 3-ти стадий с локален тумор. И именно от него аз за първи път чух за метод, подобен на «метода на Шевченко» с конкретен пример за изцеление от рак на белия дроб именно за 3 седмици. То ест за тези 3 седмици, които той после неуспешно беше пробвал сам.

За годините общуване с болни хора, аз самият разбрах, че комуто не е писано, то на него нищо вече не е в състояние да му помогне. Даже Тома неверни на нещо се е надявал: на своите очи, на своите пръсти. Но много хора не вярват даже на своите очи.

Не по-малко, за тези които се канят да се лекуват «по метода на Н. Шевченко» предлагам да се върнат към печалния опит на моя приятел, който беше пробвал да пие водка с олио.

Първо на първо, «да пиеш водка с олио» и «да се лекуваш по метода на Н. Шевченко» – това са съвършено различни неща.

Нима умрелия се е лекувал по метода на Шевченко? Той се е лекувал въобще по неизвестен някакъв метод, а по-точно – по свой собствен!

Къде в методиката на Шевченко е написано три седмици непрестанно пиене на балсама? Та и освен това той пил сместа не три, а само два пъти на ден, и при това при страшно онкологическо заболяване – една от формите на левкемията!

И не по малко, този болен «компетентно» свидетелстваше за неефективността на метода на Шевченко, в което той видиш ли лично беше се убедил!

Колко такива точно «компетентни» ругатели на «метода на Н. Шевченко» са излели своите «мнения» в Интернет – не брой нямат. И в цялата тази маса подобни ругатели виждаш едни и същи, до болка познати и запомнящи се признаци. Когато говорят за «неуспешен пример за лечения по Шевченко», с увереност можем да кажем, че това «лечение» съвсем слабо напомня метода на Шевченко, но по същество не е такова. Така както естрадната пародия напомня някое произведение (песен, стихове и т.н.), но не е същото това произведение.

Работещи съвети по лечението

Представете си, че вие се каните да лекувате сами себе си. Бъдете, моля, така добри, напълно да изучите, а след това – и изцяло да изпълнявате този метод на лечение, който сте си избрали. И ако на вас нещо в методиката не ви харесва, или сте забравили, пропуснали, счели за маловажна някоя част от метода на лечение – сърдете се сами на себе си, а не на методиката.

Резултатът ще бъде същият, както и при хирурга, забравил тампон в тялото на оперирания от него болен.

Не трябва да се лекувате без ясни знания за избрания от вас вариант на лечение. А знанието се ражда само от разбирането не само смисъла на методиката, но и всички нейни най-малки подробности.

Отнесете се към самолечението като към работа – професионално, всъщност като към най- главната и възможно е, последната работа във вашия живот. Че

друга работа вече може и да нямаш. Не доверявайте тази работа на никой друг – ни на жена си, нито на мужа си, вършете я с любов и вярсамо в своите ръце. Купете си работната инструкция – книгата на Шевченко. Изучете я изцяло от кора до кора и постоянно я четете, дръжте я на своето работно място. Проверявайте за наличие на нови дополнения и поправки в методиката в материалите на сайта на Н. В. Шевченко.

Отговори на всички възникващи въпроси за работата-лечение – търсете в тази инструкция.

Един работник, шаля-валя работещ без тази работна инструкция, половин година ползвал неисправен измерителен инструмент (аптечна мерителна чашка), вследствие на което работел-лекувал се с доза много по-малка от 25+25 мл. Ял всичко наред, нищо не е знаел за духовното исцеление и никак не можел да разбере причината за своята лоша работа-лечение.

Приел тази «лоша» работа-лечение, друга работа не намерил. И когато станало съвсем лошо, се върнал обратно. И чак тогава, след още 2 месеца случайно (!?) запознавайки се със своята работна инструкция, той разбрал, колко брак е допуснал в своята работа-лечение.

Никога не се лекувайте по принципа «ЕБК – Една Баба Каза».

Когато ме питат за лечението, аз обикновено подарявам книгата на Николай Шевченко, избягвайки разговори. Четете книгата, там всичко е написано. Не искате, нещо не ви харесва? Ваша воля. Даже Бог никога не ограничава свободата на волята на сътвореното от Него същество – нито ангел, нито човек. (Шевченко Н.В.: Бог-Отец даже на Своя Единороден Несътворен Син, Исус Христос, е предоставил правото свободно да реши – да стане Спасител, умерайки в страшни мъчения на кръста пред проклинатата Го беснееща тълпа начело с «архиереите», или – да стане земен цар в обстановката на всеобщо поклонение и почитание. Но Исус си тръгнал в бурята по вода от тези, които се събрали за да Го възнесат на тленният земен престол (Евангелие от Йоана, глава 6, ст. 15–21).) Второ, не трябва да разчитате на своето субективно усещане за динамиката на лечението. Ако ви се струва, че с вашата болест нищо не се случва, това все още за нищо не говори. Намерете обективни критерии за протичането именно на Вашата болест, и съпоставяйте ги до и след началото на лечението «по Шевченко».

Например, за гореизложения случай успешното самолечение на рака на белите дробове за 3 седмици, такъв критерий е била рентгеновата снимка. До началото на лечението – с очевиден туморен участък в белия дроб, и рентгеновата снимка след 3-седмичното лечение с не по-малко очевидната липса на тумор. (С този мъж аз разговарях лично по телефона!)

Но във вашия случай тези критерии могат да бъдат съвсем други, съответстващи на вашето заболяване. Иквива има. Трябва само ДА ИСКАШ ДА ГИ НАМЕРИШ.

Ако не искате, става страшно? Ще се лекувате насляпо, но и резултата може да бъде сляп. Игнорирането на такъв обективен критерий, упование само на своите усещания доведе моя приятел до фаталното решение «отсъствие на положителна динамика» в лечението и отказ от продължаване на самолечението.

Поразително е, но неотдавна срещнах една жена (биолог по образование!), която се лекува от онкологическо заболяване и не знае какви са обективните критерии в проичането на своята болест.

И трето, нее нужно да си поставяте никакви социалистически поръчения относно срока на лечение, исхождайки от известните Ви от книгите на Н. Шевченко срокове на оздравяване на болни с аналогични диагнози, нито още повече с други диагнози, както беше постъпил мяо приятел. Ориентир – има! Има го и в методиката на Шевченко – минимум 3 години!

Познавам болен, който счете за достатъчни година и половина. Сега съжالياва за това.

Четвърто, по-често четете примери от книгата на Н. Шевченко или на неговия сайт, където има хора, лекували се с неговия метод много години (някои и по 7, и по 8, и по 10 години).

Срещал съм типичната болна, която принципное против каквито и да били народни методи на лечение. И знаете ли защо?

Тя счита, че ефекта от всеки метод от народната медицина трябва да се чака с години. А това нея категорично не я устройва. На нея и трябва точно тук и точно сега. Понеже сега е в силата си, тя все още не знае, че заради чудовищния натиск над естествените сили на своя организъм с медикаментозни средства, за «тук и точно сега» тя ще трябва да плати твърде скъпо в бъдеще.

Да, лечението с естествени, натурално-природни вещества, щадящи, неприбързващи, не твърде-екстремални – не са на почит у повечето болни, а ощо по-малко в медицината.

Никога няма да забравя едно същество, по-скоро приличащо на огромна риба, извадена от водата. Това се случи пред очите ми, когато от операционната зала на нкодиспансера изведоха току що опериран пациент. Трудно би било да нарека това същество жив човек.

Така че, аз сам видях и сам лично на себе си усетих този «радикализъм» и «ефективност» на лечението «точно тук и точно сега». И аз нямам абсолютно никакви съмнения в това, че вече нямаше да ме има на този свят, ако до край се бях отдал на традиционната медицина.

За «неприятностите при пиенето на водка с олио»

Що се отнася до някои изказвания за «неприятностите при пиене на водка с олио», то само по себе си поставянето на такъв въпрос вече свидетелства за това, че шансовете на такива хора при който и да е метод на лечение са почти призрачни, доколкото те са изгубили интерес към живота (а ако искате, и инстинкта си за съхранение на живота), ако се вълнуват от подобни детайли.

Не по-малко, предлагам ви да разгледаме може би 2 фактора.

Първият фактор. Поставете на везните от една страна неприятността да умрете, а от другата – неприятността от пиене на «балсама на Шевченко». Кое ще натежи по-силно, какво бихте предпочели? Безусловно, изборът си е изцяло ваш.

Втория фактор. Опитайте на вкус «химия», облъчване или скалпел. Както изпробвал осем курса «химия», уверявам ви, че все пак «балсама на Шевченко» е по-вкусен.

Преди «химията» съм пробвал и друг народен метод – на доктор Нерезов, «7 чаши». Ето на какво се казва действително непоносима гадост, от която да ти се доповръща. Нищо по-противно в живота си не съм пил.

Така че, ако искаш да живееш – ще изпиеш всичко, което трябва. А за своите емоционално-вкусови усещания «искам - не искам», «наресва ми - не ми харесва» по-добре да забравиш.

За тези, на които не им харесва думата «водка»

Срещал съм хора, принципно присвиващи нос при думата «водка». Ако не ви харесва тази дума, то заменете я с друга, медициноподобна – например с «Воден разтвор на етилов спирт с концентрация 40 %».

Погледнет етикета на което и да е, така скъпо на сърцето ви «истинско» медицинско лекарство в течна форма – и ще откриете, че например, всеизвестния корвалол – това е водка (само че с по-висока концентрация), в 100 мл от което се съдържат всичко-на-всичко четири грама други лекарствени вещества.

А знаете ли, че 2 милиграма от чисто медицинското лекарство винкристин, въведено венозно, убива в тялото ви всичко, което срещне по пътя си? И че тези 2 милиграма още не ден и не два ще ви убиват.

И знаят ли псевдоборците с алкохола, че от тези 2- милиграма в тази конкретна «химиотерапия» вие ще се почувствате между небето и земята, а не в състояние на бодрост от малката доза така недолюбвания от тях спиртно-водно-маслен раствора от естествени и натурални продукти.

И сле тези 2-милиграма винкристин, вашият черен дроб ще завиди ина алкохолика с дългогодишен стаж.

Ако и след това бърчите нос от «балсама на Шевченко», то вие сте фарисей. Какво пък! Играйте си на «руско-медицинска» рулетка с къртечна лента лентой, в която от 100 патрона в действителност само еидн е халосен (вижте началото на тази статия, за медицинската статистика). А споре медицинската онкореклама, в тази лента има цели 30 халосни патрони и 70 бойни (то ест 3 от 10). Искате ли да изпробвате късмета си?!

Още за статистиката

Аз предпочитам не «руска рулетка», като онкологията, а безопасен лечебен способ – метода на Николай Шевченко.

ИСТИНСКАТА статистика за метода на Н. Шевченко, която аз сам видях, е такава. От известните лично на мен случаи на ЛЕЧЕНИЕ, а не «пробване на лечение» по метода на Шевченко – имаха 100 %-ен резултат.

Това са моя личен случай, случая с моя познато Александър, успешно живеещ след 2-ву годишно лечение на меланом само по метода на Шевченко, и примери от лечението на роднините на Александър.

Сред народа този вселяващ ужас със своята скоротечност и бурно метастазиране вид рак е широко известен, като започващ от увреждане на бенките.

За разлика от мен, след о му беше поставена диагноза Александър веднага започна да се лекува по метода на Шевченко. За него той знаел отдавна, тъй като много негови родственици също се били лекували с този метод (и всички успешно!)

Още за критикуващите метода на Шевченко

Слушал съ също критични изказвания за продължителността на лечението по Шевченко. Разбира се, всички те изхождаха гледната точка на здравите хора, които не са стояли сами на ръба на гроба. И никой от тези критици не е бил на химиотерапия дълги месеци и години.

Биха видели тогава, как «бързо» «лекува» онкохематологичните болни традиционната медицина.

Въобщо, длъжен съм да отбележа, че причини да не направиш нещо, винаги ще се намерят много. Така както могат винаги да се намерят множество най-разнообразни причини да не се лекувате по Шевченко. Но в този случай трябва да помните, че цената на това нищонеправене – е вашия живот.

И още. Ако онкоболния счита, че ако някой ще направи нещо за него – да го излекува (без значение с какъв метод), а той самият ще гледа отстрани, то леталния изход е практически неизбежен.

Но най-екзотичния мотив за неприемане на метода на Шевченко ми се случи да чуя от една интелигентния съпруг (чиято жена беше с аналогична на моята диагноза): «Много от героите на романа на А. И. Солженицина «Раково отделение» са се опитвали да се лекуват с всякакви народни средства, но нито едно средство на никого от тях не е помогнало».

Аз бях обезкуражен от такъв мотив. Този роман аз препрочитам буквално от няколко месеца преди срещата си с тази двойка, и отлично помнех, че събитията в романа се случваха преди повече от половин век, когато Н. В. Шевченко още не се е бил родил.

И помнех, че действително, измежду героите на романа имаше такива, които, съзнавайки безперспективността на медицинското лечение, мислеха, надяваха се, мечтаеха, се люшкаха в търсене на някакво целебно лекарство. Но! Нито един от героите на този роман ТАКА И НЕ СЕ ОСМЕЛЯВАШЕ НА САМОЛЕЧЕНИЕ. Където всъщност грешеше тази съпружеска двойка.

За съвременните ракови корпуси, за псевдонауката и за различните лекари

А.И. Солженицин, сам преминал през своето „раково отделение“, отлично е знаел, какво е написал. И сега, вече в новото столетие, в раковите отделения се случва все същото. На което се явявам жив свидетел.

Разликата е само в това, че сега болните, даже преди да влязат в раковото отделение, имат голям избор на различни, така наречени, народни методи на лечение, но не във вид на «искъ-кулски корен», а във вид на лечебна литература. И в съвременното раково отделение от болните можеш да чуеш маса какви ли не рецепти и методи. Някои даже ПРОБВАТ и съвсем скоро захвърлят тези методи. И в края на краищата вичко си остава така, както и по времето на А.И. Солженицин. Неверие в официалната медицина, отчаяние, пристъпи на търсене на варианти, разговори, разговори, разговори..., смърт, съжаление от близките: «Ето, трябваше действително ДА ПРОБВАШ това и това...».

Една вдовица ми се жалваше, че така и не и се удало да убеди своя мъж да се лекува по Шевченко, директно посочвайки му моя (към този момент вече едногодишен) стаж на успешно лечение.

Формалната причина за неприемането от медицината на метода на Шевченко е очевидна: той не е официално признат метод на лечение и не е допустим в медицинската практика. Фактически метода на Шевченко, както и всеки друг «нетрадиционен» метод на лечение, базира се не на фармацевтичната промишленост, и още повече, касаещ се от Бога, противоречи на фундаменталните основи на официалната медицина и предполагам, че едва ли някога ще бъде признат. Без значение от многочислените факти и изцеления на хората от различни болести.

Лекарите обясняват тези факти основно с две причини. «Извинете, но някой лекар е сгрешил диагнозата, вие всъщност не сте бил болен. А след като не е имало болест, то и вашето нетрадиционно лечение не е могло да излекува нещо, което го няма».

Втората версия на лекарите е по-малко самокритична, но затова по-научнообразна. Тази версия даже си има красиво название: «Ефект плацебо». Та видиш ли, традиционната медицина някак си научно е доказала, че пациентът може да се излекува, приемайки „кухи“ таблетки, ако докторите са му казали, че те са лекарство.

Съгласно «ефекта плацебо», може да се излекуваш с каквото си поискаш, единствено важно е това, болният да повърва в това лекарство. С Това традиционните лекари и обясняват успехите на нетрадиционните (т. е. не от техните) методите на лечение. И точно тук е и краят на така наречената медицинска наука.

Признавайки фактите на излекуване, както им се струва с «ефекта плацебо», традиционната медицина всячески избегва изводите от тези факти. В края на краищата броя на излекуваните по метода на Шевченко болни многократно превишава те почти невидимите части от процента на оздравелите от «ефекта плацебо»!

Болните в онкодиспансерите вярват в ефективността на химиотерапията, между другото, много по-силно от тези, които сами у дома се лекуват по метода на Шевченко на свой страх и риск. А пък резултатите от лечението силно се различават. И то не в полза на «химията».

Игнориране на фактите – това е псевдонауката. Има многобройни коректни резултати, а да направят обективна оценка на тези резултати не искат, защото е очевидно, че тази оценка противоречи и на наложените традиционни. «Да», – признават традиционалистите: «Навярно, има нещо в това. Както светената вода се различава от водата от чешмата; и витамин Е, съдържащ се в натуралното слънчогледово олио, е необходим на болния». Но всичко това от тяхна гледна точка е така нищожно, както и „кухата“ таблетка сравненена с техния «боен арсенал» (който, да ви напомня, пресила лекува само един от сто болни).

Въпреки това, неофициално, за «безнадеждните» болни, все пак някои мислещи и съвестни лекари препоръчват нетрадиционни методи на лечение в устна, извън протокола форма.

Обаче всичко си застава на място, когато стане дума за живота на самите лекари, или техните близки. Познавам лекар с идентична на моето заболяване, който не се предаде в ръцете на своите колеги-химици и 10 (десет) години живее (по неговите думи, не лекувайки се с нищо) по принципа: «Комуто колко е писано – толкова ще живее».

Познавам и лекарка, която сама препоръчваше на своята приятелка да се лекува само по Шевченко. Срегнах и лекарка, която по свои неофициални наблюдения даже оценява ефективността на методиката на Шевченко в 80 %, при това не само в онкологията, но също и в своята сфера – при сърдечносъдовите заболявания. Заради обективността ще кажа, че съм срещал и лекар по професия с моето заболяване, който след 8-мия курс химия издържа 9 (!!!) дни, след което отново започнаха да му се увеличават лимфните възли. Но той отново упорито тръгна отново на същата тази „химия“.

Намирайки се в болничната стая, а не в своя служебен кабинет, този болен доктор, безусловно съзнаващ смъртоносната своя диагноза, на мен, живия свидетел на успешното двегодишно лечение на неговата болест по методиката на Шевченко, даже не поиска да ме слуша! Ето един образцов пример на корпоративното самодоволство и вяра в непогрешимостта на своята професия. Чист и неподкупен традиционалист. Спаси, Господи, тази заблудена овца!

Писмо от 10 април 2011 г.

Отново съм аз – Д–чев Владимир Борисович. Искам да Ви разкажа за два случая на лечение на онкологически заболявания, с които се сблъсках напоследък. Предполагам, че тези две истории могат да бъдат интересни и на Вас, и на читателите на Вашите книги и сайта.

През октомври 2010 г. случайно се запознах с една жена, ще я нарека Света. Тя беше жизнерадостна и доброжелателна. От «нормалните» хора Света се различаваше само по тояжката, на която се опираше при ходене. И по това че с куцукация и вид не се връзваше нейната супер акуратна прическа. Заглеждайки се, аз забелязах също несъответствие между оформянето на прическата и землистия цвят на лицето и. Виждах неведнъж «химически» жени, при първата среща със Света аз дори не се сетих, че тази прическа е перука на плешивата и глава.

Света беше тръгнала на поредния курс химиотерапия. Разбирайки това, аз и разказах историята на своето заболяване и за своето изцеление от неминуема смърт с помощта на «метода на Шевченко». След това тя ме прие като другар по нещастие и в отговор ми разказа историята на своето боледуване.

Била на 48 години. Диагноза – саркома, обширен тумор на бедрената кост. Тази неутешителна диагноза ѝ поставили през февруари 2010 година. До срещата си с мен тя беше изпила несметно количество отрова (пardon, исках да кажа препарати за химиотерапия), лишила се от мъжа си (той си тръгнал, като узнал за болестта и) и вече се чувстваше отвратително. Тя се отделила от Света и от всички свои роднини и близки, не желаейки те да я виждат така – немощна и болна.

Света, както и всеки друг пациент на онкодиспансерите, разбира се, беше слушала за «метода на Шевченко». (В онкологическите, както аз гинаричам, «коридори на смъртта» за «метода на Шевченко» се носят легенди.)

И ето- пред Света се оказах аз – живо потвърждение на най-невероятните легенди – човек, така да се каже, на свой гръб успешно испитал този метод при лечение на онкологическо заболяване 4-ти стадий. И Света ни най-малко не се удиви от това. На мен ми се стори, че тя счита «метода на Шевченко» за легенда-

приказка за безнадежно болните. По-късно аз и подарих книгата на Николай Викторович Шевченко с публикуваното в нея мое писмо. Книгата тя прочела, но не веднага. Тя някак си все не намирала време.

Тези, които са минали през болничния ад, прекрасно разбират, че на Света не и е било до четене. Когато си в онкодиспансера – ти си постоянно в цайтноте и под натиска на някакви безконечни процедури. От сутрини до вечер ти постоянно си зает. Ту правиш анализи, ту се разкарваш по разни кабинети при неизвестно какви безименни «специалисти» и «диагностици», ту получаваш предписаните процедури, ту изпълняваш какви ли не още изисквания на лекарите.

Но в края на краищата Света все пак прочела тъничката книжка на Н. В. Шевченко с нови примери на изцеления (за 2010 година). В това число прочела и моето писмо в тази книга.

Реакцията на Света била позитивна: «Всяко, което е написано в писмата на болните и във Вашето писмо за традиционното медицинско лечение е самата истина. Всичко е така, като е написано в тези писма». Но да се лекува «по Шевченко» така и не се накарала...

Защо? Това тя не може да обясни.

На Новата 2011 година тя почина...

Един месец преди запознанството ми със Света – през Септември 2010 година, аз срещнах друг тежко болен човек – Вячеславом Алексеевич. Като допълнение към отдавнашна, съвсем «нелека» диагноза – «бронхиална астма», през януари 2010 година му поставили диагнозата «рак на белите дробове».

Разбира се, лекарите не му казали това (съобщилина близките му). Вземайки под внимание още и неговата възраст – 72 години, лекарите счели известните на тях три метода на лечение (операция, химиотерапия, облъчване, в различните им комбинации) за бесперспективни и, изписвайки наглед безобидни антибиотици, го изпратили вкъщи.

Досещайки се за своето заболяване и за това, че е захвърлен от лекарите на произвола на съдбата, Вячеслав Алексеевич започнал да търси алтернативни или, както казват, народни методи на лечение. От цялото многообразие той се спрял на препарата АСД, с който се лекуваше до срещата си с мен. Въпреки че преживял него до септември, но самочувствието му се влошавало – неотклонно спадал на тегло, чувствала загуба на сили и все по-често и по-дълбоко го връхлитали пристъпи на задушаване.

Той, както и Света, още преди срещата си с мен беше слушал за «метода на Шевченко», но за разлика от нея, премина на това лечение веднага. И въпреки че началото на лечението мина немного повече от половин година, той сам оценява динамиката на лечението по «метода на Шевченко» положително.

Чувства се добре и бодър. Захвърли всички медицински инхалатори и таблетки за астма. Пристъпите на задух сега не го мъчат. Въпреки че отначало, през първото голямо 14-сет дневно прекъсване, му прилошавало, и даже един път трябвало да викат «бърза помощ». Бронхиалната астма – не е шега, и просто така тя не се предава. А ракът – още повече.

Това е всичко по тези две типични истории с болести с такива, също така типично-различни финали. И именно тяхната типичност ни заставя да разгледаме тези истории по-подробно.

Първото, което се набива на очи, е тази очевидна парадоксалност на резултатите от лечението. От Вячеслав Алексеевич медицината «се отрекла», и той се лекувал с неприемлив за медицината метод и средство. А самолечението като такова въобще се оценява от медицината като дилетантско-престъпно занимание. Напротив, при Света лекарите хвърлили цялата мощ и знания на медицинската система. И Света се лекувала не сама и не с помощта на някакви, както говорят лекарите, «шарлатани с дипломи за инженери». А я лекували истински професионални лекари-онколози, и напълно вероятно, даже с научни степени. И я лекували по единна, призната по целия свят методика, разработена от учените-лекари.

Не се получи...

Азашо се случи от самосебе си при Вячеслав Алексеевич?

На първо място, той остана жив благодарение на това, че лекарите се отказали да го лекуват. Защото врите трезво преценили възможностите на своята единна универсална система за лечение по отношение на този конкретен човек. Лекарите честно си признали, че този човек няма да понесе тяхното «лечение». А и след това – «отчели» отсъствието на социални показания за лечението: 72 години, прост, редови пенсионер, пари няма – «Поживял си е човека, стига му толкова». На второ място, отказът на медиците го принудил самостоятелно да търси сред многочислените така наречени народни методи на лечение. Но той изпробвал само 2 метода. И вече втория метод на самостоятелно лечение се оказал удачен!!! Отличен резултат при лечението на смъртоносно заболяване!!!

А сега като проанализирате писмата на болните, които са се излекували «по метода на Н. Шевченко», и ще видите, че на маса хора, точно така, както и на Вячеслав Алексеевич, много им е провървяло, че медицината не се заела с тяхното лечение или се е отказала от започнатото лечение заради пълната им (от гледна точка на медицинат) «безнадеждност».

И явната парадоксалност се превръща в закономерност.

Измежду хората, изцелили се по «метода на Н. Шевченко», като цяло голяма част съставляват болните, от които медицината се е отказала. И, съответно, това са тези хора, шансовете за оцеляване на които официалната медицина е оценила на как нулеви.

Интересно, осъзнават ли това съмняващите се в «метода на Н. Шевченко»? И съзнават ли лекарите и «съмняващите се», че по «метода на Шевченко» основно започват да се лекуват не от някакви «незначителни» 1-ви или 2-ри стадий на рака, а практически почти покойници?!

Лично на мен ми направи неимоверно впечатление циничния отказ на лекарите от лечение от писмото на един «безнадежден» болен: «Вие още малко от гробищата щяхте да дойдете!» До този момент тази реплика на лекарите аз считам за най-високата оценка на «метода на Н. Шевченко», даден от самата медицина – защото след това тази жена се е лекувала «по метода на Шевченко» и се излекувала (от рак на стомаха с метастази във всичко, което е възможно).

Втората по значимост оценка на метода на Шевченко аз считам оценката на моята 80-сет годишна безграмотна, но по-житейски мъдра тъща:

«Раиса Максимовна Горбачова действително имаше левкемия. Но на такава неоценима жена нищо и никои не можа да помогне. Никакви суперсъвременни, суперсветовни методики на лечение и никакви най-световно известни задгранични лекари. Тя умря от тази болест. Значи, левкемията е смъртоносна. След като ти не умря, като Горбачова, а остана жив – значи, ти не си имал левкемия!»
Аз се гордея от тази по-женски «логична» оценка на своето исцеление по метода на Шевченко!

За съжаление, не срещат толкова често хора, от които медицината да се е отказала. Напротив – ту тук, ту там, слушаш за смъртта на поредния пациент в някое лечебно заведение. И медиците неуморно се борят (какво да правиш – такава им е работата) за лечението на поредния болен, съзнавайки, че техните методики – не са методики за лечение сами по себе си, а методики само «за удължаване на живота» за срок от няколко месеца.

от време на време, чувайки за поредната смърт, аз съм изумен от медицината. Ако не можеш, ако не умееш, поне не вкарвай човека в своя крематориум! Пусни го! Той сам и с Божията помощ ще намери своя път към Живота, ако поиска. Даже и котки и кучета, пуснати на свобода, сами намират нужната им травичка и успешно, с нейна помощ и без ветеринарните, се излекуват от своите болести. А човекът, като същество разумно, освободен от пътя на безалтернативната медицина, и сам ще види, че в действителност на върха на планината под думата «Изцеление» водят и други пътеки, а не една-единствена, както лъжливо уверяват лекарите.

Стъпил на тази посочена от медицината «единствена» пътека, Света вече не беше в състояние да се отклони от нея. Тя се оказа окована в оковите на медицинските назначения. Химиотерапията така силно разрушила нейния организъм, че тя вече не знаела, от какво да се лекува. Болеше я всичко. И за всичко това лекарите и предписали (покрай химиотерапията) допълнителни лекарства, без които тя вече, видимо, не могла да си се представи. Напълно затънала в медицинското лечение, Света без воля следваше предписанията на лекарите. На моите въпроси за динамиката на лечението, за мненията на лекарите по един или друг повод, тя винаги отговаряше, че лекарите нищо не говорят.

Как да е, аз я попитах, виждала ли е в онкодиспансера нечия смърт. Тя отговори, че още не и се е случвало да види това. И веднага се съгласи с мен, че именно затова все още не е успяла да види бъдещето си не се е, както трябва, наистина уплашила.

Между другото, смъртта на съседите по стая или отделение действат доста отрезвяващо относно изхода на медицинското лечение. Та нали и умрелия са го лекували точно така, както и теб, и даже отчаяно «непреклонен» оптимист е в състояние да се замисли за реалната възможност от неблагоприятен изход на медицинското лечение.

За това знаят и лекарите, ето защо и се стараят да не държат в стационарите умираещи болни, изписвайки ги за «лечение» по местожителство. За да не видят останалите болни резултатите от тяхното «лечение».

Неизплашена както трябва, Света живееше в заблуждение относно изхода на медицинското лечение. Лечебния процес вървял по обичайния си ред, както при

нея, така и при съседите и по стая и отделения. Струвало и се, че нищо страшно не се случва.

Хората, като правило, само на самия праг започват да усещат близката кончина. А по-нататм... Чувството за опасност и волята за Живот се покриват със савана на наркотическите обезболяващи.

Образно казано, Света сама избрала медицинската пътека към върха на планината «Излекуване». По тази пътека докторите-водачи залепили очите и, запушили ушите и, завързали я с бинтове и така я оглупили, че тя вече не била в състояние самостоятелно не само да се движи, но и даже и да мисли. А след това нея, безпомощната, грубо и безжалостно повлекли към върха на планината по «правилната» пътека, без да гледат острите камъни, пукнатини, издатини, и бездънната пропаст долу.

Където и падна тя...

«Е, а вие искате ли? Лекарите (както самите те казват) не са Богове! Случва се, хората умират. Освен това, когато и да е - ще умрат. Не бихте спорили с това, нали?!»

Владимир Борисович Д-чев,
г. Кстово, Нижегородска област.

Имате право да даунлоудвате този документ и да го използвате за себе си или за други хора.

Нямате право да продавате - Разпространявайте БЕЗПЛАТНО!

Нито една част от съдържанието не може да се копира без специално разрешение от автора. При използване в мрежата – задължителен е обратен линк към:

www.zdravoslov.info

www.cancercureclinic.info

<http://cancer-en.blogspot.com/>

Проверявайте тези адреси редовно за полезни обновления!

Copyright © 2011 Wellness Strategy, Author + Fr. John (Vasilevski), All Rights Reserved.

PROTECTED BY **COPYSCAPE** DO NOT COPY